UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

4
ЛИСТОПАДА 1971
Число № 44
тижневик „Вісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIII VOL. XLIII
NOVEMBER 4, 1971

У МОНРЕАЛІ: 160 РАНЕНИХ, ОДНА ЖІНКА ВМЕРЛА

23 особи станули перед судом у Монреалі минулої суботи, 30 жовтня за участь у бурхливій демонстрації в п'ятницю, 29 вечора, підчас якої 160 осіб було ранених, між ними майже 80 поліцистів, одна жінка померла, спалено один автобус. Чотирьох звільнено на грошеву поруку 200-300 дол., 19 на власне зобов'язання явитись кожночасно в суді. Бурхлива демонстрація відбулась як протест проти припинення появи найбільшого французького щоденника „Ля Пресс", ми нулої середи, 27 жовтня.

Цей найбільший французький часопис у Північній Америці, крім Франції, появлявся друком тричі кожного дня: ранком, вполудне і вечором.

Від 19 липня ц.р. перестало працювати 350 робітників В-ва і від того часу „Ля Пресс" появлявся одним виданням кожного дня. Речник В-ва заявив, що появу щоденника припинено ради безпеки робітників внаслідок погроз. Будинки щоденника і вантажні авта були пошкоджені. Головною невирішеною проблемою між В-вом і робітниками: автоматизація і непевність праці. Демонстрацію, з участю до 8.000 осіб, зорганізовали професійні спілки робітників усупереч законові міської ради з жовтня 1969 р. про заборону страйків. Згаданий закон дає змогу міській управі заборонити страйки продовж 30 днів. Отже міська управа заборонила демонстрації в розмірі квадратної милі від будинків „Ля Пресс", що їх окружила поліція залізними барикадами у віддалені чотирьох блоків.

Всеж таки демонстранти пішли походом всупереч забороні у напрямі „Ля Пресс" і тому дійшло до зударів з поліцією, арештів демонстрантів та нещасного випадку з 24-літньою Мішелем Гот'є, дружиною журналіста СВС, яка померла підчас атаки астми. Крім того вибухла одна бомба біля військової касарні, другу бомбу унешкідливила поліція біля будинку директора електричної станції, яка має уділи в В-ві „Ля Пресс".

Страйки вчителів в Алберті

У четвер, 22 жовтня ц.р. закінчився страйк 800 учителів у північно-західній Алберті. Новий договір передбачує підвишку нагороди учителям 6-9 відсотків першого року і 6 відсотків другого року. Новий договір уже затверджений учительськими та шкільними радами й учні північно-західніх та деяких північно-східніх шкільних округ Алберти вже вернулись до шкіл.

Тим часом нависла загроза страйку 980 учителів у південній Алберті, які справді досягнули порозуміння щодо нового договору і підвишки їхньої винагороди, але хвилево цей договір не підписали представники шкільних округ. Тому 19.000 учнів у південній Алберті було б же без навчання в понеділок, 1 листопада, якщо в останній хвилині не вдалось відвернути нового страйку учителів.

ПЕРЕМОГИ КОНСЕРВАТІВ У ДВОХ ПРОВІНЦІЯХ

У виборах до провінційного парляменту Онтеріо в четвер, 21 жовтня перемогла консервативна партія 42-літнього прем'єра міністрів В. Дейвіса, що здобула 78 мандантів, придбавши 9 нових. Ліберальна партія зберегла 20 мандатів, втративши 8; НДП затримала 19 мандантів, втративши один. Зпоміж українців вернувся до парляменту мін. Іван Яремко й обрані: Микола Лелюк і Данаїл Дікон (Дякун).

Тиждень пізніше у виборах до провінційного парляменту у Нью-Фавлленд у четвер 28 жовтня перемогла теж консервативна партія під проводом Ф. Мура здобувши 21 мандантів; ліберальна партія прем'єра Дж. Смолвуда, який був при владі 22 роки, втратила більшість, здобувши тільки 20 мандантів. Один мандат припав провідникові робітничої партії з Лабрадору Т. Берже. Смолвуд ще виконує покищо владу в Нью-Фавлленд як уряд меншости.

Вибрали митрополита УПЦеркви

У катедральному храмі св. Володимира в Філядельфії в днях 14-17 жовтня відбувся сьомий собор Української Церкви в ЗДА, який однодушно обрав митрополитом цієї Церкви 72-річного Владику Мстислава, що виконував ці обов'язки від смерти митрополита Івана Теодоровича.

Собор іменував о. Федора Багана з Ютики на нового епископа УПЦ в ЗДА. Новоіменований єпископ, народжений у ЗДА, належить до 3-ої генерації.

Собор прийняв важливі резолюції, між ними, схвалено негайні заходи з метою ієрархічного завершення Української Православної Церкви всіх юрисдикцій у вільному світі, створенням їх спільного собору єпископів. Підготовою до цієї великої мети буде схвалений вже спільний собор єпископів Української Православної Церкви в ЗДА, Південній Америці, в Европі і в Австралії.

На собор наспіли численні привітання: від патріярха Атенагора I, що його відчитав представник неприявного в Америці екзарха Грецької Православної Церкви, архиєпископа Якова, від президента Ніксона. Президент УНР в екзилі Микола Лівицький вітав Собор особисто.

СТАРИЙ міський годинник у Галіфаксі, Нова Шотляндія, б'є години вже цілі століття. Гарний вид на пристань Фаліфаксу представляється з цитаделі, тепер національної історичної місцевини, яку реставрують. У самій цитаделі є цікаві музеї. Будування цього укріплення, четвертого з черги на цьому місці, розпочалось у 1828 р. і тривало майже 30 років. На схилі гори нижче головної брами стоїть старий міський годинник, поставлений 1803 р.

Кінець „блискучого відкремлення" Англії

Шість днів тягнулись оживлені наради в англійському парляменті над приступленням Англії до Европейського Спільного Ринку. Посли робітничої партії під проводом Вілсона атакували уряд прем. Гіта підкреслюючи, що приступлення послабить суверенність В. Британії, підскочать ціни на хліборобські продукти, тощо. Минулого четверга, 28 жовтня парлямент схвалив великою більшістю 356 голосів проти 244 приступлення Англії до Европейського Спільного Ринку. Політику уряду підтримало 69 послів робітничої партії під проводом заступника Вілсона Рой Дженкінса та Догласа Готона, речника робітничої партії в парляменті. Правда 39 послів консервативної партії голосували проти приступлення. Всеж уряд переміг більшістю 112 голосів здобуваючи велику моральну перемогу. Палата лордів схвалила великою кількістю 451 голосів проти 58. Ось так кінчається „блискуче відокремлення" Англії від Европи, що почалось по закінченні сторічної війни у Франції підписанням миру в Кале 1451 р.

За Англією приступлять до Европейського Спільного Ринку Ірляндія, Данія та Норвегія. Отже він охоплюватиме 250 мільйонів населення, матиме спільну монетарну систему, спільну торговельну та промислову політику, творитиме тісніший політичний та оборонний союз держав з дотеперішніми своїми членами: Францією, Зах. Німеччиною, Бельгією, Голяндією, Люксембургом, Італією та державами піринейського півострова.

У ПІВН. ІРЛЯНДІЇ

4.000 поліцистів Північної Ірляндії погрожують страйком, якщо не будуть озброєні автоматичною зброєю військового типу.

Їм видають зброю кожного дня служби.

Korotki bistku

спільні зусилля імперіялізму та реакційних олігархій здавити його. Косиґін відлетів уже до Москви, а Кастро вибирається туди з візитою.

✦ **Пекін повідомив** генерального секретаря У Танта про призначення 10-членної делеґації до Об'єднаних Націй, але ще не відомо, коли вона приїде. Постійним представником Китаю у Раді Безпеки буде новий китайський амбасадор в Оттаві, який приїхав сюди 23 липня. Канада признала Китай 13 жовтня 1970 року. Червоний прапор Китаю з золотими зірками вже повіває від тижня на машті ОН, поміж прапорами інших членів-держав.

✦ **Новообраний президент** Південного В'єтнаму Нґуєн Ван Тіє склав присягу минулої неділі, 31 жовтня на свою другу, чотирорічну каденцію. В своїй промові остерігав перед значними труднощами внаслідок швидкого відтягування американських військ. Пообіцяв наладнати покищо обмежені взаємини з Північним В'єтнамом дозволяючи на поштові посилки та відвідування рідних.

✦ **Італійська влада** наказала арештувати 6-ох провідників мафії за змову, перепачковування і продажу наркотиків. Між арештованими є теж Френк Кополо (три пальці), один з провідників мафії в ЗДА і в Італії. Їх перевезли до в'язниці на одним з островів.

✦ **В Лозанні в Швайцарії** розбились переговори про висоту оплат за переліт літаками понад Атлянтійським океаном. Німецька Люфтганза та ще одне підприємство перевозу подорожних літаками відмовились притримуватись однакових оплат за переліт на ще один рік. Отже оплати за переліт будуть обнижені.

✦ **Тайфун і буруни хвиль** заподіяли величезні шкоди на східньому побережжі Індії, 150 миль на південний схід від Калькутти. Буревій зі швидкістю 100 миль на годину і буруни хвиль знищили один мільйон хат і понад 4 мільйони нещасних мешканців залишилось без даху над головою. За тимчасовими підрахунками загинуло майже 20.000 осіб.

✦ **Автохтонне населення** Аляски дістане один більйон доларів відшкодування за простори землі внаслідок довгих спорів щодо про властність з урядом ЗДА, що — як відомо — відкупив Аляску від царського уряду Росії за 7.2 мільйонів дол. понад сто років тому. Населення обороняло своє право власности до велетинських просторів на Алясці. 55.000 алеутів, ескімосів та індіян мають право вибору: 40 мільйонів акрів близько своїх осель та мінеральні права або 30 міл. акрів та право до ще 20 міл. акрів.

✦ **Шостий член** т.зв. родини Мейсона, 20-річний Ст. Ґроґен, засуджений за душегубство 36-річного Доналда Ніс. Лава присяглих у Лос Анджелес підтвердила його вину. Також суд засудив знов Мейсона за два нові душегубства.

ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП І ДВА МИТРОПОЛИТИ

Не мовчати про переслідуваних

Блаженніший Йосиф 23 жовтня, в присутності папи Павла VI, виступив перед 210 учасниками всесвітнього епископського синоду з обвинуваченням проти совєтського режиму за переслідування українців-католиків і зробив докір тим, що воліють про це мовчати.

«Вони, — сказав верховний архиєпископ про переслідування членів Української Католицької Церкви, — пожертвували ріки крови і гори трупів за свою вірність Апостольському престолові. Вони ще й тепер зазнають жорстокого переслідування. А ще гірше те, що ніхто не виступає в їхню оборону. Чи є інший народ, що стільки витерпів?»

Роблячи натяк на ватикансько-московські розмови, Блаженніший Йосиф сказав, що українців обходять мовчанкою, бо вони «незручні свідки вчиненого зла».

З гострим осудом проти совєтського уряду виступили раніш на синоді в Римі філядельфійський митрополит Амврозій і вінніпезький митрополит Максим. Це, за повідомленням агенції «Юнайтед пресс інтернашонел», викликало «глибоке заклопотання» серед ватиканських дипломатів.

За вістками з Риму там є 16 наших епископів, які приїхали на посвячення відновленої церкви святих Сергія і Вакха. Вони вирішили відбути архиєпископський синод.

Зріст жертв і нові вибухи

Минулої середи, 27 жовтня ввійшов до кабінету міністрів Північної Ірляндії новий міністер д-р Джералд Нюї, 64-літній редактор ча сопису. Новий міністер звернувся з закликом до своїх земляків-католиків з проханням підтримати його, бо в протилежному випадку не зможе виконати своїх завдань. Прем. Фолкнер призначив уперше міністром ірляндця римо-католика за 50-років існування Північної Ірляндії з метою довести до замирення між урядом і невдоволеними римокатоликами та нелегальною Ірляндською Республиканською Армією. Незважаючи на примирливий жест майже нема дня без нових жертв, що їх кількість дійшла вже до 148, в тому 33 вбитих британських вояків. У неділю, 31 жовтня над ранком вибух бомби пошкодив на 31 поверхів вежу поштового уряду в середмісті Лондону, залишивши отвір на 39 стіп широкий. Відламки цементу і шкла покрили поблизькі вулиці з хідниками, бо від вибуху бомби повилітали вікна в дооколичних мешкальних будівлях і бюрах.

Неминуло і 24години як у понеділок, 1 листопада над ранком вибухла друга бомба в військових касарнях, пів милі від парляменту і півтора милі від пошкодженої вибухом вежі поштового уряду. Касарні були порожні, крім сторожа, отже не було і жертв. Поліція окружила негайно касарні. Детективи провірюють телефонічні осторогі і прогрози про те, що крім згаданої вежі та касарень прийде черга на вежу Вікторії, над палатою лордів, у старому будинку парляменту у Вестмінстер. Здогадуються, що оба вибухи бомб, це діло нелегальної Ірляндської Республиканської Армії.

ДОПОМОГА НЕОБХІДНА

Минулої п'ятниці, 29 жовтня сенат відкинув 41 голосами проти 27 проект допомоги в сумі 2.9 мільйонів дол. різним державам. Від закінчення її світової війни ЗДА видали 143 більйони доларів допомоги різним державам, приблизно 55 відсотків мілітарної. Тепер през. Ніксон натискає на конґрес, щоб привернув згадану суму допомоги, бо в протилежному випадку його заходи покращати взаємини з Китаєм і СССР будуть підважені. Речник Білого Дому Р. Зіґлер заявив, що допомога закордонові необхідна для підтримки закордонної політики ЗДА. Знов державний секретар оборони М. Лерд заявив представникам преси, що скасування допомоги матиме протилежний вплив на політику уряду щодо відтягнення війська з Південного В'єтнаму. Пресовий референт Р. Зіґлер підкреслив, що економічна, гуманітарна і мілітарна допомога союзникам і недорозвиненим країнам допомогла вдержати їхню безпеку; її скасування зменшить мирові заходи през. Ніксона.

Один не виходить, новий появився

Минулої суботи, 30 жовтня перестав виходити щоденник „Торонто Телеграм", перше число якого появилось у квітні 1876 р., себто виходив повних 95 років. „Телеграм" появлявся кожного дня на 90-ох сторінках, мав понад 226.000 передплатників і читачів, у в-ві працювало 1200 робітників і редакторів. Теперішній видавець Бассет подав як одну з причин припинення втрату 2 мільйонів долярів у 1969 і в 1970 р. то і мільйон цього року. Будинки і влаштування купив видавець найбільшого щоденника „Говд енд Мейл"

В редакції щоденника „Телеграм" працював Пітер Вортінґтон, який був кореспондентом у Москві, що усунула його за критичні статті про політику большевицького уряду супроти поневолених народів, передусім України. Вернувшись з Москви часто писав статті в обороні переслідуваних українців, зокрема політичних в'язнів.

Редактори і робітники почали видавати новий щоденник „Сан" у понеділок, 1 листопада, як незалежний часопис.

Тіто в Оттаві

Президент Югославії Тіто закінчив свою кількаденну візиту в ЗДА і прилетів у вівторок, 2 листопада вечором до Оттави з візитою на 6 днів. Його охорона ще сильніша, ніж Косиґіна. На летовищі охороняли Тіта вже не тільки Ар-Сі-Ем-Пі, але і два ряди війська, військові гелікоптери кружляли над летовищем, а всі авта, що їхали на летовище, мусіли піддатись строгій контролі.

Тимчасом перед парляментом в Оттаві відбулась демонстрація понад сотні хорватів, які спалили прапор Югославії. Написи на транспарентах обвинювали Тіта за смерть пів мільйона хорватів.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку до втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовин та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors
9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

CARS & TRUCKS REPAIRED. Motor Tune-Up.
SALE OF TOP GRADE OIL, GAS, TIRES AND ACCESSORIES.
Gulf
Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road, Edmonton, Alta. Ph.: 476-2212
Owner & manager: Merian STRASHOK

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.
Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ
Maurice Shugarman
CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE
Yard Office: 9636 - 105 Ave., P.O. Box 156, EDMONTON

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X-Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656 дому 479-3480

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

One HOUR at MARTINIZING
CONTINUOUS
THE MOST IN DRY CLEANING
НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЧИЩЕННЯ ОДЯГУ
7931 - 104 Street
Edmonton Tel. 433-5577

Дрібні оголошення

● ПОШУКУЮ ЗАНЯТТЯ
Можу вчити бандову музику, а так само церковний та світський хор. Зголошення прошу слати на адресу:
M. SILSKY
ROSTHERN, SASK.

ПОШУКУЄ

● НИКОЛУ ГАБИКА, сина Стефана, що приїхав до Канади 1922 р., пошукують брат та сестра з України. Його самого, або хто знав би про нього, просимо про оголошення, чи інформації до „Українських Вістей".

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

Дрібні оголошення

● Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.
WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

Aaron Denture Clinic
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816 - 82 Ave.,
Bus. 432-7035 Res. 474-0493

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — Приписовує окуляри

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теґлер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачевьн кожної середи.
Тел.: 543-3464

ВЕҐРЕВИЛ І ОКОЛИЦЯ!
щосуботи у Вегревил під адресою:
Legion Hall, Ste. 3, Vegreville
DR. P. A. STARKO
ОКУЛІСТ
Адреса едмонтонського офісу:
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

Eaton's Hearing Aid Centre
● Повна обслуга слуховими апаратами.
ТЕЛ.: 424-0181
EATON'S HEARING AID CENTRE, MAIN FLOOR
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Ass'n.

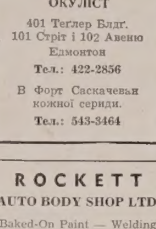

H. M. Wensley

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
8829 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст нирковиx недуг та залози (Простеті гаєна), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
Дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефанин
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

SAVE $$$$
JASPER AUTO PARTS
Edmonton
SAVE UP TO 50%
Guaranteed Parts for ALL CARS & TRUCKS
PHONE: 599-6621
Mailing Address:
Box 262, St. Albert, Alta

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

PAUL H. LANGLOIS, Barrister & Solicitor
formerly associated with the firm of
Duncan & Bowen
Wishes to announce the opening of his office at
700 Cambridge Building
Edmonton, Alberta
Telephone 423-2196

ПОДЯКА

Дозволяю собі цею дорогою скласти мою сердечну подяку всім отцям духовним українських католицьких церков, всім землякам та всім друзям-приятелям близьким і далеким, за відвідування мене у лікарні протягом трьох місяців мого перебування в лікарні.

Хай Всевишній Бог вас усіх нагородить кріпким здоров'ям та Божою ласкою у вашому житті.

Докторові В. Шандро та докторові Л. Такач з помічниками й норсам складаю велику подяку за лікарську опіку: урятування два рази мого життя під час операцій.

Молю Бога, щоб післав вам здоров'я, довгого віку, щоб успішно продовжували свою лікарську поміч потребуючим людям у розпуці своїх хвоpіб, хай Всевишній Бог нагородить вас своєю ласкою у дальшому вашому житті, щасти вам, Боже!

Одночасно повідомляю всіх моїх клієнтів і громадян Едмонтону, що я вже почав працювати в продажі нерухомостей і бюрі подорожей в Україну та інших країн.

Просимо звертатися на адресу: Вікторія Реалстейт Лит., Блюр Травел Агенція до Івана Воробця-Карпатського, 10824 - 97 ст., телефон: 422-0770, 439-6589.

Річна передплата «У.В.» – тільки $5.00

ОБСЛУГУ — СТИЛЬ — НИЗЬКУ ЦІНУ
"окуляри які привернуть усміх на ваших очах".
Менше десять відсотків для української спільноти
HALE OPTICAL
Тел.: 424-2318
10754 Jasper Ave., Edmonton

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ
Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.
Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і тривкість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.
В кожному випадку, коли устав біль, стягалося також ушкоджене місце.
Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що їх поправа тривала багато місяців.
Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Bio-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.
Тепер Bio-Дуне можна мати як мазь і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дроготорах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

SAFEWAY BRANDS

See how our wonderful store brands

This week has been set aside to spread the word about Safeway Brands. These are *store brands* made to our own exacting specifications. They are unconditionally guaranteed to please or we'll return your money. Because they cost us less, we sell them for less. They help you save every time you buy. This week, many Safeway Brands are marked with Super Saver tags. Take advantage of the extra temporary savings these Super Savers mean to you. Come stock up on a wide assortment of Safeway Brands. Save, Save, Save!

SPECIAL LOW PRICES

Промова Трюдо у Вінніпезі

(закінчення з 2 стор.)

ворити, щоб умовити більшість людей змагатись за це. Напевно, мало є політик потенційно більше катастрофальних для Канади, ніж сказати всім канадцям, що вони мусять бути схожі один на одного. Нема такої речі, як зразок або ідеал канадця. Що було б більше безглуздим, ніж поняття «всеканадського» хлопця або дівчини? Суспільство, що наголошує одноманітність, є тим, що створює нетерпимість і ненависть. Суспільність, що вихваляє пересічність громадян, є тим, що породжує обмеженість.

Що світ повинен шукати і що ми в Канаді повинні далі плекати, це не мислі одноманітности, але людських цінностей: співчуття, любов і взаєморозуміння. Наше мірило в усій діяльності мусить бути одне: відмінність, але шляхи її досягнення можуть бути такі численні, як є канадці, що йдуть до неї.

Взаєморозуміння, що ми його шукаємо, не завжди є очевидне в Канаді, ні, можливо, буде колинебудь. Його досягнення вимагає почину і підтримки обох: одиниць та урядів.

Один приклад такої підтримки — йдеться про тубільців індіян — це обдарований уявою проєкт, започаткований два дні тому федеральним урядом на колишньому летовищі Ріверс з метою забезпечити індіян деяким основним знанням і майстерністю, що його вимагає новітнє суспільство. Це спроба допомогти винагородити індіян за деякі позбавлення, що на них були виставлені багато з них недумаючою суспільністю і краще підготовити їх до життя з гідністю і самопошаною.

«Ні одна мова не вища від інших»

Іншим шляхом взаєморозуміння є признання в країні з офіційною ціллю більше ніж однієї мови, бо ж це ясна ознака, що ні одна мова не є вища від інших, що не можна виправдати нетерпимости ні спільноти ні групи супроти осіб, яких матірня мова або вимова відмінні від їхньої власної. Рішення канадського уряду, щоб другій мові надати збільшене офіційне визнання, є посередньою формою підтримки для плекання і користування багатьома мовами, бож це порушення монопольного становища однієї мови і підвищення зросту мов, що є «відмінними».

Мови мають два призначення. Вони діють як засіб порозуміння і як засіб збереження культури. Уряд може підтримувати мови в одній чи в обох цих ролях, але термін „офіційний" ужитий тільки в ролі порозуміння. Переважне число канадців користуються французькою чи англійською в їх щоденних засобах порозуміння один з одним або з урядом. Це є фактична підстава, а не будьяке раціоналістичне вияснення двох засновних рас, що ці дві мови досягнули офіційний характер у Канаді. Французька і англійська не вищі ні точніші, ніж будьяка інша мова. Ними тільки просто більше користуються в Канаді.

Друге користування мовою, як складової частини культурного збереження, як засіб поширення і спадщини літературних та мистецьких скарбів, не вимагає офіційного визнання. Мова в цьому значенні є учасником тих цінностей, що гарантують Канаді відмінність, багатство і силу. Мова, таким чином, стає синонімом культури.

Хоч мова з цією ціллю не потребує бути офіційною, але все ж потребує підтримки уряду (голосні оплески в залі).

Королівська комісія рекомендувала майже два роки тому, що ця підтримка повинна бути в формі особливих актів допомоги, включаючи фінансову поміч. Федеральний уряд у цих місяцях обмірковував, як найкраще повинні бути доповнені ті рекомендації, провів дискусії з різного ступня представниками уряду і представниками багатьох національних спільнот та спорудив багату підбудову, необхідну для тієї днини, коли така підтримка може початись.

«Цей день настав»

Пане предсідинику, я щасливий, що можу підтвердити перед слухачами найчисленнішої культурної спільноти Канади, що цей день настав. Як я проголосив учора в парляменті, уряд Канади потвердив усі рекомендації IV книги королівської комісії двомовности і двокультурности, що торкається федеральної юрисдикції.

Насправді в деяких відношеннях ми пішли дальше. Я висловив надію в парляменті, що ці рекомендації, які торкаються провінцій, знайдуть теж позитивну відповідь, і я написав до кожного з провінційних прем'єрів у цій справі.

Федеральна допомога буде приступною всім культурам Канади і буде намагатись допомагати розвиткові тих культурних груп, які виявили бажання і зусилля далі розвиватись, здібність рости і вносити внески Канаді, як теж виявили ясну потребу в допомозі.

Уряд хоче теж допомагати членам усіх інших груп перемогти культурні перешкоди повної участи в канадській суспільності, сприяти творчим зустрічам та обмінові поміж усіма канадськими культурними групами в інтересі національної єдности і продовжувати допомагати імігрантам вивчати бодай одну з офіційних мов Канади, щоб стати повними учасниками канадської суспільности.

Біля прем'єра (стоїть) — о. митрат В. Кушнір, єпископ Андрій Роборецький.

Затверджено багато окремих програм, включаючи національні музеї, Національну фільмову раду, національну бібліотеку і публічні архіви. Всі вони призначені додавати зміст політиці канадського уряду признати важливість для Канади багатьох культур і мовних елементів у нашій суспільності і заохочувати їх збереження і підвищення.

Ці важливі політичні твердження, такі важливі, на мій погляд, як якінебудь, що їх склав теперішній уряд, складені в тому самому дусі, що панував на моїх багатьох зустрічах з представниками різних канадських спільнот; у дусі мого діла, що є очевидним цього вечора внаслідок приявности на цім обіді представників неукраїнських спільнот (поляків і жидів), у дусі взаєморозуміння, що є одною з сил нашої країни.

Було б невибачним з мого боку, пане предсідинику, якби я не підтвердив тут нині, як дуже допоміжними урядові були численні меморандуми і пропозиції представників багатьох меншинних спільнот Канади. Я тепер обізнаний більше, ніж раніше, наприклад, щодо окремих потреб і прагнень українських канадців, вашого палкого бажання, якщо йде про підтримку і розквіт культури, що її ви принесли з собою з країни, яка з того часу зазнала значних змін.

Я не маю найменшого сумніву, що цей запал буде нагороджений на добро всім канадцям.

Справді канадці-неукраїнці вже мають багато доказів ваших досягнень: видатна різьба Леоніда Мола, часто відвідувані картини мистця Василя Курилика, величне музичне мистецтво скрипаля Степана Старика і композитора Юрія Фіяли. Ці особи показали нам, як вони застосували своє майстерство і зворушення в користь співгромадян, а не затримали собі.

Особливо привабливістю Канади і канадців є, що ми не заохочуємо облудливої і руїницької розкоші ненависти в наших взаєминах одного з одним чи супроти осіб і урядів поза нашими кордонами.

Це плюралізм Канади дав такий наслідок і так само дозволив на деякий скромний вплив у світі, вплив кермований ідеалізмом, але формований дійсністю.

«Інтервеніюватиму в розмові з Косигіном»

Я буду інтервеніювати в розмові з Косигіном у справі Валентина Мороза з гуманних і етичних мотивів. Багато осіб зрозуміло взаємодіяння цих двох поштовхів. Але небагато відчуло їх так глибоко, як Тарас Шевченко. Його послання є вашим посланням; це послання для нас усіх. Він написав: «Поки живе надія в хаті, Нехай живе, не виганяй» («Варнак»).

Ми маємо надію в Канаді. Маємо її почасти тому, бо ми є безклясовим суспільством. Ми виховуємо наші індивідуальні таланти з нашого власного культурного минулого і сприяємо покращанню країни, в якій рівність слушної нагоди залишається таким важливим чинником як і риси терпимости і взаєморозуміння.

«Я хотів би бачити Канаду такою»

Політика, що її я проголосив цього вечора, може, є новою, але її засади такі давні, як Канада. Її дуже добре висловив прем'єр-міністер сер Вілфрід Лор'є багато років тому, що були зацитовані в деяких пропозиціях української групи до уряду. Я теж радо користуюсь словами Лор'є. Він порівняв свою концепцію Канади з гармонійною будівлею величної англійської катедри.

Він казав: «Це зображення нації — я хотів би бачити таку Канаду. Тут я хотів би, щоб мармур залишався мармуром; ґраніт залишався ґранітом, дуб залишався дубом; і з усіх цих елементів я хотів би створити націю велику між націями світу».

Цього вечора, пане предсідинику, я віддаю честь усім особам усіх етнічних походжень за внески в Канаду й обіцяю підтримку канадського уряду, якщо йде про тривке здоров'я і живучість їх окремих спільнот.

Членам 32-ох організацій, що творять Конґрес українців Канади, бажаю щастя і дякую, що мене запросили сюди (бурхливі оплески; потім співають многоліття промовцеві).

МІЖ НАМИ КАЖУЧИ

«Юкренієн фон»

В одній нашій оселі відбувалася малярська виставка, і на тій виставці були різні картини модної тепер української тематики.

Перед картиною, що зображала наших козаків-запорожців, стояла американська журналістка з нотатником. Підступив до неї маляр, автор образів, щоб дати, коли треба, пояснення.

З того вийшла така розмова:

— Рашен козакс! Бютіфул!

— Но, мем. Це наші юкренієн козакс!

—О, то юкренієнс теж мали свої власні козакс?

—Шур, що мали. Колись усі козаки були наші, лише пізніше москалі у нас украли.

— Май гуднес! Як можна вкрасти козаки? Вони не бачили, що їх крадуть?

— Бачили — не бачили. Москалі взяли їх — як це буде по-англійськи? — «з маньки».

— О, розумію: то такі ваші, юкренієн гроші . . .

— Ні, мем, це радше хитрощі.

— Нащо вони робили ті хитрощі?

— Щоб козаків відібрати від поляків.

— Від поляків? То вони тримали козаків?

— Тоді козаки були з поляками.

— Нащо з поляками?

— Проти турків.

— Ой, то десь турки боялись!

— Не турки боялися, а поляки.

— Чому поляки?

— Боялися, щоб козаки не зачіпали турків.

— Чому?

— Бо поляки хотіли мати мир з турками.

— І мали?

— Не мали.

— То мали війну з турками?

— Ні. З козаками.

— З власними альянтами?

— Ми не були альянти. Ми були вороги!

— Чому вороги?

— Бо поляки нас гнобили.

— Як ви мали своє військо — козаків, свою державу, то як вас поляки гнобили?

— Ми тоді держави не мали.

— Не мали держави, а військо мали?

— Так, мем: наше українське козацьке військо!

— Це все дуже покручене. Тоді ви мали військо, а не мали держави; тепер маєте ніби державу, але не маєте війська . . .

— Щось ніби так . . .

Кореспондентка подивилася на маляра дуже підозрілим оком, а тут попри неї пробіг хлопчик у сірому светрі, що цього року продавали на Союзівці. На грудях виднів напис: It is fun to be Ukrainian.

Розсміялася враз кореспондентка і, постукавши маляра в груди, сказала:

— Тепер я все зрозуміла.

— Зрозуміли?, — врадувався маляр. — Направду?

— Так, зрозуміла. То ви — той юкренієн фон.

Мамай, «Лис Микита»

ДЕ ЩО КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Субота, 6 листопада:

о год. 7-ій вечора в УНДомі: танцювальна забава заходом відділу БУК катедральної парафії.

* * *

Неділя, 7 листопада:

о 3 год. попол. в УНО: доповідь ректора УВУ В. Янова (зустріч з громадянством організує відділ КУК).

* * *

о год. 7:30 веч. в залі філії УНО, 10629 - 98 вул.: Листопадовий концерт, з участю хору «Дніпро».

* * *

Вівторок, 9 листопада:

о 7.30 веч. в УНО: доповідь проф. Оксани Борушенко з Бразилії.

* * *

Четвер, 11 листопада:

о 8 год. веч. в авдиторії св. Івана: зустріч з президентом УНР в екзилі М. Лівицьким.

* * *

П'ятниця, 12 листопада:

о 7.30 веч. в УНДомі: гостина дивізійників.

* * *

Неділя, 14 листопада:

о год. 2-ій попол. базар і бінґо в парафіяльній залі св. Володимира, 12726 - 119 вул. У суботу, 13 листопада, о 8 год. веч. — танцювальна забава і вибір королеви.

Вісті з Едмонтону

Прийдіть на цікаву доповідь

ПРИЇЗДИТЬ ГОСТЯ З БРАЗИЛІЇ

(ор) — Заходом п'ятьох українських жіночих організацій Едмонтону, а саме ЛУКЖ, СУК, ОУК, ОЖ ЛВУ і Гуртка книголюбів, 9 листопада о 7.45 веч. в залі УНО буде доповідь гості з Бразилії д-ра Оксани Борушенко «Українське поселення в Бразилії».

д-р Оксана БОРУШЕНКО

Д-р Борушенко імігрувала з батьками до Бразилії. В Курітібі, столиці Парани, навчалася в університеті, де закінчила філософічний факультет. Водночас зі студіями філософії закінчила Академію економічних наук з титулом доктора.

Вона працює як науковець при дослідах поселення різних етнічних груп Бразилії, зокрема українських поселенців.

Темою її докторської дисертації була українська іміграція в Бразилії.

Тепер є викладачем історії в університеті. Д-р Борушенко співпрацює в англомовній «Енциклопедії українознавства», для якої написала статтю «Українці в Бразилії».

Д-р Оксана Борушенко бере участь у різних наукових з'їздах Бразилії, де ознайомлює чужинців з українськими справами. До Канади прибула, щоб у різних університетах цієї країни познайомитися з науковцями та зібрати матеріяли для своєї наукової праці.

Бразилія є на третім місці щодо чисельности української еміграції. Тому цікаво буде послухати доповіді д-р Оксани Борушенко, яка вивчає історію української еміграції.

Під час свого перебування в Едмонтоні гостя плянує відвідати деякі містечка і фарми Алберти, щоб зблизька приглянутися життю українських поселенців Канади.

ЗА БАГАТОКУЛЬТУРНІСТЬ

Конференція етнічних груп відбудеться в Едмонтоні 16 червня 1972, сказав албертський міністер справ культури, молоді й дозвілля Горст Шмід, який був промовцем на бенкеті Клюбу українських професіоналістів і промисловців.

Бенкет відбувся 22 жовтня в Культурному осередку парафії св. Василія.

Вказуючи на значний вклад українських поселенців у розбудову Канади й, зокрема, Алберти, міністер Шмід подав дату конференції, яку вже підготовляють.

Попередній прем'єр Алберти Г. Стром оголосив був програму нової культурної політики, яка визнає тезу про багатокультурність провінції.

Пластовий баль «Лісова пісня»

Пластовий осінній баль „Лісова пісня" стягнув у суботу, 23 жовтня до «Шато Лаком» повно гостей і пластової молоді. Пл. сен. Соня Скрипник, мистецький керівник балю, мило вітала всіх при вході в залю, гарно прибрану лілеями та іншими квітами завдяки пл. сен. О. Манастирській.

Петро Саварин, станичний Пласту привітав коротким словом гостей і пластову молодь, бажаючи всім веселої забави.

Однією з несподіванок під час забави була хореографічна картина, як ілюстрація до „Лісової пісні" Лесі Українки в сторіччя народження великої поетки, в постановці й виконанні п-і Наталки Доброліж Маївської (солістка) та чотирьох танцюристок її ансамблю.

Всі квитки були випродані заздалегідь.

Добре було б частіше влаштовувати, якщо вже не баль, бодай вечорниці, для всієї української, в тому й пластової молоді.

Баль вдався знаменито. Жалуйте, всі, хто на ньому не був.

Ів. Ільків

НАГОРОДИ СТУДЕНТАМ

Три студенти Албертського університету в Едмонтоні одержали нагороди Клюбу українських професіоналістів і промисловців за найвищі оцінки у вивчанні української мови: п-ва Віра Когут — першу нагороду (100 дол.); Нестор Масло — другу нагороду (50 дол.); п-а Ірина-Тереза Ваврінчук — третю нагороду (50 дол.).

Нагороди вручив голова комісії для справ стипендій В. Косташ.

Грамоту почесного члена Клюбу одержав колишній посол Василь Томин як відзначення за великі заслуги в публічному житті.

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

БІНГО на ІНДИКИ

в суботу, 6 листопада о год. 8-ій вечора

в парафіяльній залі св. Володимира Великого,

12726 - 119 вул., Едмонтон

25 ҐРЕЙД "А" ІНДИКІВ, ТАКОЖ ІНШІ ГРИ

BONANZA

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.

10% знижки

на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency

10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta

Tel.: 433-7629 — 424-0915

ОРБІТ Co.

10219 - 97 вулиця, ЕДМОНТОН 15, АЛТА

Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 14.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.

TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street

EDMONTON 16, Alberta

УВАГА! УВАГА! НОВА АДРЕСА!

ФУТРА

ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАЙОК ТА КОВНІРІВ

35% ЗНИЖКИ

Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.

REPAIRING, REMODELLING & RELINING

Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:

DOMINION FURRIERS

10012 - 101A Ave., (Rear) Edmonton, Alberta

напроти McLeod Building

Phone: 422-4386 Res.: 455-3229

А. Колодка, власник

ВАЖЛИВЕ посідомлення

ШАНОВНІ ГРОМАДЯНИ!

За неймовірно низьку ціну ($330.00) з Торонта летимо на посвячення пам'ятника Т. Шевченка в Арґентині.

Час: 23-го листопада — 11-го грудня 1971

Спонзорує: Спортове тов. "УКРАЇНА"

По ближчі інформації прошу звертатися до нашого першого „Українського бюра подорожей"

BLOOR TRAVEL AGENCY

1190 Bloor St. West

Toronto 172, Ontario

або нашого представника

Іван ВОРОБЕЦЬ-КАРПАТСЬКИЙ

10824 - 97 Street,

Edmonton, Alberta

Tel.: 422-0771

ФЕДЕРАЛЬНИЙ УРЯД І БАГАТОКУЛЬТУРНІСТЬ КАНАДИ

Цей документ прем'єр Трюдо подав на розгляд Палаті послів

Частина третя

ЧАТИНА «В»

Заплановані програми федерального уряду

Уже опрацьовано шість програм для виконання політики федерального уряду. Ці програми будуть виконуватися під адміністрацією відділу громадянства департаменту державного секретаря, за винятком тих, які були запропоновані федеральними культурними установами та які будуть підлягати тим установам, хоч виконання цих програм буде координоване окремим комітетом.

Програма I: Субсидії для підтримки багатьох культур

Уже вироблено програму державних субсидій для виконання специфічних рекомендацій, поданих у звіті комісії, та виявлених потреб культурних груп. Субсидії будуть призначені для тих активностей, які відповідатимуть одній або всім чотирьом частинам урядової політики, накресленої в частині «Б».

Активності, які мають право на допомогу федерального уряду, будуть включати багатокультурні зустрічі, організаційні зібрання для нових культурних груп, підготовлення до отримання громадянства та орієнтаційні програми для імігрантів, конференції, активності молоді, культурні виміни між групами та інші проєкти.

Також будуть видаватись державні субсидії для багатокультурних центрів у тих околицях, де буде доведена потреба і бажання громадянства мати такий центр.

Існуючі багатокультурні центри, як центр у Вінніпезі, доказали свою вартість, допомагаючи новим імігрантам пристосуватися до канадського життя та сприяти постійній міжетнічній діяльності.

Програма II: Програма розвитку культури

Буде введена програма розвитку культури, яка даватиме потрібні інформації про точне відношення мови до розвитку культури. Ця програма буде постачати основні відомості про розмір та характер окремих культурних груп для затримання їхньої мови та розвитку їх культури.

Ця програма буде досліджувати існуючі організації та їх можливості, включаючи освітні установи, пресу та телебачення, щоб установити, яку ролю вони відіграють у культурному розвитку етнічних груп та їх потенційну ролю в цьому розвитку. Це дослідження включатиме рекомендації, спрямовані до Канадської радіотелевізійної ради для вивчення найкращих способів, з допомогою яких радіо і телебачення зможуть прислужитись збереженню мов і культур.

Програма розвитку культури повинна показати висліди своєї праці на протязі одного року. Зібрані відомості служитимуть як інформаційна база для деяких інших програм та для майбутнього плянування на довгий період відділом громадянства, державно-культурними установами та іншими департаментами уряду.

Уряд починає вживати заходів, щоб подбати про шкільні підручники для навчання неофіційних мов Канади, бо четвертий том звіту королівської комісії виявив, що майже немає відповідних підручників для навчання третьої мови для дітей Канади.

Вивчення мови предків — це важлива частина процесу розвитку культурної ідентичности, і федеральний уряд пропонує обговорювати це з провінціями, щоб знайти взаємно задовільний спосіб покриття деяких коштів підготови та видання підручників третьої мови або слухово-зорового знаряддя для навчання мови.

Хоч королівська комісія не зробила формальних рекомендацій щодо етнічної преси, крім поради продовжувати урядову підтримку через уміщування в ній оголошень та інформацій, Програма розвитку культури також розпочне дослідження етнічної преси й інших засобів інформації, які зможуть бути ліпше використані для того, щоб передавати важливу інформацію тим людям, які користуються неофіційними мовами Канади. Ми розуміємо, що етнічна преса грає важливу ролю в постачанні інформацій новим імігрантам та старшим людям, яким тяжко розуміти офіційні мови, та в допомозі розвитку культур Канади.

Програма III: Історія етнічних груп

Існує виразна потреба для написання об'єктивної, аналітичної і легкої до читання історії етнічних груп Канади та для розповсюдження цієї праці в якнайширшому колі читачів.

Відділ громадянства замовить 20 історичних нарисів, спеціяльно спрямованих на висвітлення походження, вкладу та проблем різних культурних груп у Канаді. Ця програма дасть видиме, ефективне та цінне признання вкладу наших різноманітних груп у життя Канади.

Це сприятиме поширенню знання про культурну спадщину етнічних груп та пошану до них, як також постачатиме цінні матеріяли для студентів, авторів і урядових установ.

Програма IV: Дослідження етнічного стану Канади

Існує потреба, яку визнала комісія, для систематичних та постійних досліджень багатоетнічного суспільства Канади.

Департамент державного секретаря візьметься за детальне дослідження проблем, пов'язаних з розвитком програми або центру чи центрів дослідження етнічного стану Канади і приготує плян для їх виконання.

Програма V: Навчання офіційних мов

Федеральний уряд уже допомагає провінціям у навчанні дорослих імігрантів англійської та французької мов і приймає в принципі четверту рекомендацію королівської комісії про окреме навчання відповідної офіційної мови для дітей, які вступають до початкової школи, не знаючи тієї мови.

Федеральний уряд пропонує почати дискусії з провінціями, щоб знайти взаємно прийнятну форму федеральної допомоги для навчання дітей офіційних мов.

Програма VI: Програми федеральних культуних установ

Уряд зажадав, щоб федеральні культурні установи, згадані в четвертому томі, відгукнулись на рекомендації звіту. Програми, які вони розпочнуть, дадуть змогу всім канадцям стати свідомими культурної спадщини всіх етнічних груп Канади.

Державний музей людини

Комісія рекомендує, щоб «Державний музей отримав додаткові фонди для здійснення своїх проєктів щодо історії, громадських організацій і народного мистецтва груп, інших ніж британська та французька».

Уряд погоджується з цією рекомендацією і буде фінансувати наступні проєкти, організовані музеєм:

а) закуп експонатів, які репрезентують етнічну різноманітність Канади;

б) досліди про народне мистецтво і музику різних етнічних спільнот Канади;

в) інші освітні та популярні проєкти музею, призначені на те, щоб охопити якнайширші кола.

Державна фільмова рада

Протягом багатьох років Фільмова рада, при співпраці міністерства закордонних справ, випускає різні версії фільмів неофіційними мовами для вжитку за кордоном. Королівська комісія рекомендує, щоб Державна фільмова рада оголошувала, що вона має ці фільми неофіційними мовами та щоб ці фільми були доступні для домашнього вжитку.

Комісія також рекомендує поширити продукцію фільмів, які б інформували канадців одних про других, включно з фільмами про вклад то проблеми всіх наших різних етнічних груп. Державна фільмова рада дала до зрозуміння, що вона не лише відгукнеться позитивно на ці рекомендації, але також вивчатиме культурні громади, щоб дізнатись, якого роду фільми в їх рідних мовах вони хотіли б мати.

«Кожна особа в Канаді є членом меншинної групи»

ПРОМОВА ПРЕМ'ЄРА ТРЮДО НА З'ЇЗДІ КУК

На недавньому вінніпезькому з'їзді українців Канади прем'єр Трюдо мав промову, якої повний текст подаємо за записом і в перекладі нашого співпрацівника. На бенкеті, в час якого виступив Трюдо, було понад тисячу гостей.

Маю шану бути тут цього вечора, в приявності таких визначних гостей, щоб святкувати 80-ту річницю прибуття перших українських поселенців у Західну Канаду. Поздоровляю вас, пане господарю, і вітаю від уряду Канади з щасливим і важливим 30-річчям конгресу.

Чимало чинників спряють добробутові країни, між ними — величина, клімат і природні багатства, але ні один з них не є таким важливим, як люди, що мешкають ось тут. Це людський внесок визначає цінність суспільства й нації. Це людські засоби оформляють характер країни.

«Як мало знає кожний з нас . . .»

Один з невдалих аспектів життя країни такої просторої і що так розвивається, як Канада, є те, як мало знає кожний з нас про внески інших день-у-день. Те, що ми читаємо в книгах історії, як теж у наших часописах, має нахил бути пригодницькою і романтичною діяльністю і дуже рідно дисциплінованою тяжкою працею боротьби людини проти злигоднів.

Це залишено поетові і письменникові відзначити геройзм звичайних людей у звичайних обставинах, яких внесок буває не наслідком окремої дії сміливости або надхнення, але стійкого застосування людського рішення в розпачі, як теж у радості. Це не є матеріял для окремих драматичних телебачень чи кінематографічних дивацтв, але це є справжнє життя і секрет сили характеру канадця.

Прізвища дослідників: Мекензі і Редісона, Фрейзера і Ляверандрі — відомі кожному шкільному учневі; любовні історії мандрівників і мисливців на буйволів читаєте в історичних книжках. Але скільки канадців знають про такі надзвичайні подвиги міграції в 1887 р. першої групи мормонів: чоловіків, жінок і дітей, які пішли на північ з Юта безлюдними і неприваблививими пустелями Айдаго і Монтани, щоб заснувати квітучі тепер фармерські і годівельні громади південної Альберти?

Скільки з нас чули про витривалість ватажка Піяно та його індіян, племени крі, як вони пробивались у гостру зиму 1883-84, коли температура була 40 ступнів нижче зера? І хто, крім тих, що жили здовж шляху між Вінніпеґом і Едмонтоном, здає собі нині справу зі злиднів, що їх довелось терпіти, і труднощів, що перемогли ті люди, багато українців, які поселились на Заході між 1880-1914?

«Поселенці — це герої»

Це відмінний тип людини і відмінний тип жінки, що рідко прямує у новий терен не на те, щоб відкрити і переїхати, але на те, щоб поселитись і розвивати.

Кожна країна вимагає обох — дослідників і поселенців — на окраїнах землі, на окраїнах знання, промисловости і купецтва. Але ці поселенці є часто неоспіваними героями. Адже ж поселенці є герої.

Трудно канадцям у 1971 р. розглядати жорстокість і розбещеність, що їх довелось перемогти ґенерації, яка прибула до Канади з північної і східної Европи три чверті сторіччя тому. Вони прийшли, щоб уникнути економічної, суспільної і політичної розбещености інших суспільств, а тут зустрінулись з суворістю підсоння та оточення і розмірах, що їх вони ніколи не передбачали і до яких були погано приготовані.

Вони залишились, страждаючи від лютих холодних зим у нашвидкуруч збудованих землянках, відкривши для цивілізації велетенські суцільні простори цілинної землі, користуючись підприємчивим характером громади і приймаючи добровільно обов'язки вільного і демократичного суспільства.

Канада дуже зобов'язована супроти них, і не тільки в обласних географічних межах. Внесок тих поселенців відчутний далеко поза Міннедозу, Гумбольдт чи Мондер. Ті поселенці змінили все в Канаді своєю твердістю, збереженням власної культури і цінностей, свого розуміння сил історії, а понад усе своєю силою духу.

Хоч Захід відкрили і в ньому поселились новоприбулі з багатьох країн, Канада аж до I світової війни залишалась країною переважно британського і французького суспільства. Але від 1918 р. і далі вона ставала поступово зовсім відмінною, як десятки тисяч дальших поселенців прибували з новою хвилею іміграції.

Тим, що прибули до Канади з інших країн, ніж Британія і Франція, треба визнати чималу заслугу за оживлення слова, що вийшло з ужитку з демографічного словника цієї країни, слова «канадський, канадець», що було в ужитку з прибуттям з Франції ще до 1759 р. Ті, що прибували в двадцятих і тридцятих роках, увели, крім того, численні нові мови і культури, відмінне відношення і свіжу точку зору.

Ці справжні різниці наразили їх на долю, що її зазнали скрізь усі групи імігрантів продовж століть: остракізм (вигнання з суспільности), неоднакове ставлення і навіть погорда. Але наполегливість, виявлена здібність і численність перемогли і ці приниження.

«Кожен є членом меншинної групи»

Інша зміна відбулась у чвертьсторіччя від 1945 р.

Розподіл населення Канади став таким зрівноваженим, що заперечує будь-якій расовій чи мовній складовій частині абсолютну більшість.

Кожна поодинока особа в Канаді є тепер членом меншинної групи.

Мовно наше походження є в 1/3 англійське, в 1/3 французьке і в 1/3 інше. Ми не маємо вибору; треба бути терпимим до різниць один одного. Алеж поза терпимістю маємо безчисленні нагоди користуватись багатством мов і різноманітністю канадського способу життя, що є наслідком широкого їх змішування.

Структура канадського суспільства пружна й кольоритна. Це є багатокультурне суспільство; воно пропонує кожному канадцеві слушну нагоду здійснювати свої власні культурні інстинкти і мати їх частку з інших джерел. Це мозаїчний зразок і стриманість, що її включає і заохочує, творить Канаду справжнім, особливим місцем.

Це є особливе місце, але і теж сильніше місце. Кожний з багатьох характерів додає свої власні якості, і Канада досягає міцности зі сполучення. Ми як канадці менше, ніж інші, стаємо менше вразливими на культурне, суспільне і політичне оточення інших. Ми стаємо менше схильними, певно менше заставляє нас, думати термінами національної величности; не бути схильним взагалі займати становище агресивности чи хвастощів або могутности. Наше зображення — це країна народу з багатьома відмінностями, але і з багатьома внесками; багато відхилень у перспективі, але одне бажання жити в згоді.

Ми прийшли в Канаді до висновку майже без обміркування, що правдива велич не міряється термінами військової сили або економічної потуги. На планеті обмеженого розміру, найбільше побажана з усіх характеристик — це вміння й бажання співжити з особами з різним минулим і користати з нагод, що їх вона пропонує.

«Одноманітність створює нетерпимість і ненависть»

Тим, що сперечаються, як дехто ще робить, що культурні різниці розділюють і ослаблюють, що Канада буде менше вразливою на внутрішні розбіжності, ніж коли б ми всі були тієї ж самої форми, я відповідаю рішучим запереченням.

Одноманітність не є ні бажаною, ні можливою в країні розміру Канади. Ми не були б навіть спроможними погодитись, який рід канадця вибрати як зразок, а дарма го-

(продовження на стор. 3)

ТРЕТІЙ СИНОД ЄПИСКОПІВ У РИМІ

Наш первоієрарх обороняє східну традицію

(УПБ, Рим) — Блаженніший верховний архиєпископ і кардинал Иосиф промовляв на п'ятому засіданні синоду 4 жовтня, обороняючи старовинну традицію східних Церков допускати жонатих кандидатів до священичого стану. Як подали пресові аґенції (Ройтер, Юнайтед Пресс, Католіше Нахріхтен Аґентур), а теж ватиканський «Ль'Оссерваторе Романо», Блаженніший Иосиф заявив, що Христос покликав жонатих чоловіків, щоб були його апостолами, і вони висвячували єпископів, що були жонатими.

Забороняти жонатий стан східним священикам на латинських територіях, виправдуючи це тим, що подібне бажання жонатого стану вирине серед латинського духовенства, є непереконливим арґументом, бо протести проти целібату найголосніші саме там, де немає східних жонатих священиків.

Практика й дисципліна, що була загальна в ранній Церкві, така: жонаті кандидати можуть стати священиками, але не можуть женитися після свячень, а жонаті священики не можуть ставати єпископами.

Накінець верховний архиєпископ пригадав синодальним Отцям, що майже триста мільйонів православних, протестантських та англіканських християн приймають і визнають жонате священство, тому і з екуменічної точки зору дисципліна і практика з'єднаних Церков не повинна бути порушена чи обмежена.

14 жовтня на 17 засіданні, в присутності Святішого Отця, Блаженніший Иосиф вдруге промовляв на синоді, з'ясовуючи деякі думки, щоб у правдивому насвітленні подати східне вчення і дисципліну, яку неправильно представили деякі промовці.

Ніхто не сумнівається, що целібат гідний високої похвали, оскільки це стан досконаліший; одначе слід взяти до уваги труднощі у сьогоднішньому священичому житті.

На Сході від апостольських часів існує добровільний целібат, а на Заході обов'язковий целібат впроваджено щойно у середніх віках.

Східні обороняють свої права. Уділювання свячень тільки нежонатим у деяких східних Церквах є пізнім явищем, що не має жодного впливу на практику більшости православних.

Думати сьогодні про одностайну дисципліну у цілій вселенській Церкві було б ілюзією і передчасним бажанням.

Також у Польщі українські священики — як жонаті, так безженні — виявили геройську поставу і дуже багато помагали священикам латинського обряду. Поміч, яку одержали бідні священики та їхні вдови, була зовсім скромна.

Наш верховний архиєпископ, закінчуючи своє слово, відкинув як противну Святому письму і переданню, пропозицію висвячувати жінок у священики і підтримав потребу окремого дозволу (згідно з пропозицією кардинала А. Саморе), щоб допускати жонатих мужчин до священства в Латинській Церкві.

Другого дня нарад, 2 жовтня, виступив вінніпезький митрополит Максим Германюк, пропонуючи залишити східним Церквам жонатих священиків, а справу латинського духовенства, чи надалі зберігати целібат, чи впровадити жонате священство, залишити рішенню єпископських конференцій.

БАТУРИН

Історична повість (6)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Журився одним, — долею небожа. Чи не притримав його Меншіков і чи таким чином Войнаровський не впаде першою жертвою царського гніву. Але потішався гадкою, що Войнаровський не хтобудь, що мав він час і нагоду навчитися дечого від свого дядька і що Меншікову, мабуть, не легко прийдеться застукати його. Гріш мичтеж запасся, а гроші важна річ. Так тоді при Божій помочі якось він не пропаде.

І Войнаровський дійсно не пропав.

* * *

Гетьман чимало стривожився, побачивши крізь вікно двох по вуха заболочених їздців, що гнали в напрямі його кватири. Гадав, — знов гонці від царя. Але пізнавши незабаром в одному з них свого небожа, врадуваний вибіг до воріт.

Войнаровський зіскочив з коня і кинувся до дядькових колін. Гетьман пригорнув його до груди, як рідного сина. Не допускаючи до слова, попровадив у світлицю. «Богу дякувати, що ти тут. Я сильно тривожився тобою, бо вернув Бистрицький з вістю, що король Карло вже над Десною. Гадаю, що й Меншіков вже про це знає, догадається тоді, чому я не спішився до нього і притримає тебе. Добре, що не сталося так, що ти вже тут».

«Я в пору втік. Князь Меншіков у неділю коло полудня прибуде до Борзни».

«Меншіков? До Борзни?» І гетьман аж за голову взявся.

«Казав, що хоче відвідати недужого Івана Степановича».

«Тепер, коли шведи над Десною, відвідувати? Не бажаю я собі такого гостя».

Гетьман ніяк не міг скрити свого збентеження. То клався на ліжко, бо відзивалися болі, то ходив по світлиці, блідий, виснажений, з почервонілими від недоспаних ночей очима. Войнаровський, як сів на столець, так і прикипів. Ноги йому пашіли, боліла кожна кістка, почував в цілім тілі втому.

«Чого ж ти сидиш? Йди, переберися, обмийсь, з'їж щось теплого і кладися спати, бо під вечір чекає нас дальша дорога».

Войнаровський автоматично послухав гетьмана, встав і пустився йти: «Орлика мені поклич. Хай негайно йде!»

Орлик прийшов.

«Пилипе! В неділю коло полудня буде тут князь Меншіков. Приїде відвідати мене. Ясна річ, не сам. Непотрібно тобі казати, як може скінчитися така гостина».

«Не пустить вашої милости від себе».

«По те він, мабуть, і їде. Розуміється, що дожидати світлішого в Борзні не буду. Нині таки рушаємо в Батурин. Приготуй усе як слід. Люди, канцелярія, каса, все, все, щоб було готове. Не забудь чого. З Батурина в неділю вранці рушимо дальше, щоб не зустрітись з Меншіковим по дорозі. Спішись!»

Ніби буря зірвалася над Борзною. Гетьманський двір лаштував скрині, ящики, шкурятяні мішки, навантажені походним добром. Орлик хвилини не спочив. Бігав, прикази давав, сердився, коли їх не сповнено негайно, або не так, як він хотів.

Козаки за ввесь час свого побуту в Борзні стояли наготові. Їм не вільно було відходити від своїх коней, возів, пушок і заборонено було віддалюватися від кватир. Затрала сурма, роздався похідний клич, і мов з-під землі виростали відділи козацькі, останки великої армії гетьмана Мазепи. Не питалися, куди йдуть і пощо. Ішли.

Більшість їх гадала, що наближаються шведи і що гетьман поспішає за своїм військом, щоб спинити ворога при переправі через Десну. Тільки чури, котрі перебували біля старшин і підслухали дещо з їх притаєних розмов, догадувалися правди, але не говорили нікому, боячись суворої кари.

* * *

Виправлено передню сторожу, за нею під вечір рушили гетьманські вози, за ними редюки й компанійці, а там гетьманова карита переїхала міст і покотилася болотнистою дорогою на північний схід.

За гетьманом їхали старшими сердюки й компанійці, лодші на конях, старші в каритах.

Ще якийсь віз, ще якийсь їздець, що припізнився, і Борзна навіки втратила свого гетьмана з очей.

Небо затягалося хмарами, — надовго.

ОСТАННЯ НІЧ

Темніло, коли гетьманська карита доїздила до Батурина. Небо захмарилося, вітри від Сейму навівали туман. Гетьманська столиця зарисовувалася темними сильветами дахів і мурів, непевно і тривожно блимали світла у вікнах, бовваніло фантастичне туловище замку.

Подробиці його чудової архітектури затиралися, — знати було тільки загальні обриси занедбаного архитвору нашого будівельного мистецтва. Замок нагадував велетня, з піднятими раменами, з руками спертими на меч, з головою схиленою вділ, задуманого над своєю непевною долею. Думаючи, наслухував, що йому здалеку нашіптував Сейм і що на своїх крилах приносили північні вітри.

Нараз — відчинив очі, зиркнув, затряслась на чорному шоломі червона китиця пер, велетень, ніби крізь сон став гукати, ні то радісно, ні то тривожно: бам, бам, бам!... З веж замку запримічено гетьманську валку і вдарено в дзвони.

Гетьман казав здержати карету і послав на замок людей, щоб там не дзвонили, не стріляли з гармат і не били в тулумбаси. Не хоче тривожити мешканців.

Гінці поскакали, але все таки біля в'їздової брами зібралася чимала товпа. Городська старшина з духовенством дожидала гетьмана.

На всіх обличчях помітна була радість, що він приїхав. В тих тривожних часах, повних усяких фантастичних і непровірених вісток, всякий почував себе безпечнішим під опікою гетьмана.

«Гетьман приїхав!» — залунало кругом і всякий вибігав з хати, щоб на власні очі переконатися, чи правда це.

Але всіх дивувало, що ясновельможний не вітався зі своїм городом, як звичайно, не розговорював з виднішими людьми, не кинув одного веселого, жартівливого слівця, що звичайно любив робити, а чим вельми підбивав собі всіх, лиш поспішно приняв хліб-сіль, поцілував хрест, подякував короткими словами за привітання, сів у свою карету і покотив на Гончарівку.

Гетьманська карита не посувалася звільна, поважно, як звичайно, лиш не зважаючи на бототнисту дорогу мчала, аж підскакувала, аж хиталася на два боки шкуратяна буда. Як до атаки, до вдару, летіли за нею на баских конях конях прибічні сердюки. Ворони зривалися з голих гиляк і непривітним краканням втікали від шляху.

Гетьман сумно вдивлявся у світла, що били з вікон його улюбленого двора. Смуток розлуки обхоплював його. Але зараз у його душі будився протест. «Не піддаватися жалеві. Витривати. Не пора на смуток».

При під'їзді на першому сході стояли Чуйкевич і Мотря. Він з ключами на підносі, вона з хлібом-сіллю.

ДВАДЦЯТЬ ТРЕТЯ НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ

14 листопада

ЛИСТ ДО ЄФЕСЯН: зач. 220

Брати, Бог, який багатий на милосердя, задля превеликої своєї любови, котрою нас полюбив, нас, коли ми були мертвими через гріхи, оживив з Христом, котрого ласкою ви спасені, і воскресив з Ним і разом посадив у небі в Христі Ісусі, щоб показати в грядучих віках безмірне багатство своєї ласки в добротливості для нас у Христі Ісусі.

Бо ви спасені ласкою через віру, і це не з вас, бо це дар Божий. Не з діл, щоб ніхто не хвалився. Бо ми його сотворіння, сотворені у Христі Ісусі на добрі діла, котрі Бог наперед приготовив, щоб ми в них ходили.

СВ. ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ЛУКИ: зач. 38

У той час прийшли у Гадаринську землю, що лежить напроти Галилеї.

Коли ж Ісус вийшов на берег, заступив йому дорогу якийсь чоловік з міста, що з давнього часу мав бісів, і одежі не вдягав, і в хаті не перебував, а в гробовищах. Побачивши ж Ісуса, закричав і припав до нього й сильним голосом закликав: „Що тобі до мене, Ісусе, сину Бога Вишнього, не муч мене".

Бо звелів був нечистому духові вийти з того чоловіка; з давнього бо часу хватав його, — і в'язали його ланцюгами й оковами, і стерегли його, та він розривав окови й ганяв його біс у пустині.

Запитав же його Ісус, кажучи: „Як тобі на ім'я?" Він сказав: „Леґіон" — бо багато бісів ввійшло в нього.

А було там велике стадо свиней, що паслися на горі; і благали його, щоб дозволив їм увійти в них. І дозволив їм.

Біси, вийшовши з чоловіка, увійшли в свиней. І кинулось стадо з кручі в озеро й потонуло.

А пастухи, побачивши, що сталося, повтікали й розповідали в місті й по селах. І повиходили подивитись, що сталося. І прийшовши до Ісуса, знайшли чоловіка, що з нього вийшли біси, одягненого й при умі, як сидів при ногах Ісусових, — і полякалися. А ті, що бачили, розказали їм, як спасся біснуватий.

І все місто Гадаринської землі благало його, щоб відійшов від них; бо жах великий огорнув їх. Тож він, увійшовши в човен, вернувся.

А той чоловік, що з нього вийшли біси, благав його, щоб бути при ньому; але Ісус відослав його, кажучи: „Вернися до свого дому й розкажи, що вчинив тобі Господь".

І він пішов і по всьому місті оповідав, що вчинив йому Ісус.

СПЕЦІЯЛЬНІ ПОСИЛКИ В УКРАЇНУ

ВПОВНІ ЗАПЛАЧЕНІ НАПЕРІД. ТОЙ, ЩО ОДЕРЖУЄ, НЕ ПЛАТИТЬ НІЧОГО. ДУЖЕ СКОРА ДОСТАВА НАЙКРАЩИЙ І НАЙЦІННІШИЙ ДАРУНОК ДЛЯ ВАШИХ РІДНИХ. ВОНИ ЗАВЖДИ БУДУТЬ ВАС ЗГАДУВАТИ.

ШТУЧНЕ ФУТРО

Замовляте ці люксусові й теплі плащі. Надзвичайної вартости. Вибирайте мінка (гладкий або в паски), широко-крижих перських ягнят або барана.

ПОВНА ЦІНА ВСЬОГО $99.00

10 ХУСТОЧОК НА ГОЛОВУ $49.50

5 вовняних хусток в великі або дрібні квіти, або з турецьким взором та 5 шовкових хусточок, у всіх кольорах.

ЛЕТУНСЬКОЮ ПОШТОЮ $58.00

СПЕЦІЯЛЬНА КОМБІНАЦІЯ $149.00

ДУЖЕ ВАРТІСНА

3 ярди матеріялу на чоловічий зимовий плащ 100% вовна, 3 ярди матеріялу на жіночий зимовий плащ, 100% вовна, 3½ ярда матеріялу на чоловічий одяг, 100% вовна, 3 ярди матеріялу на жіночу зимову суконку, 100% вовна, 2 простирала на ліжка (подвійної величини), 2 пошевки, 6 турецьких рушників.

СПЕЦІЯЛЬНА ПАЧКА Ч. 1. $56.00

10 фунтів чистого свинського смальцю, 10 фунтів пшеничної муки, 10 фунтів рижу, 10 фунтів цукру.

БАГАТО ДАЛЬШИХ СПЕЦІЯЛЬНИХ ПАЧОК

ЖАДАЙТЕ НАШОГО НОВОГО ДАРОВОГО КАТАЛОГУ ЗІ СВІТЛИНАМИ

ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР
ЗАМОВЛЯЙТЕ ЛИШЕ ЧЕРЕЗ

**INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
Fifth Floor
New York, N.Y. 10010
Tel.: 982-1530**

ДОМАГАЙТЕСЯ НАШИХ НОВИХ ДАРОВИХ ЗІ СВІТЛИНАМИ КАТАЛОГІВ

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company

10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників. Від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з граніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, граніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

«Дай мені мудрість терпеливости» (2)

о. Микола ДЯДЬО

Господь не дав нам життя легкого, але життя, що вимагає терпеливости: не дав нам життя повного радости, а життя повне досвідів і терпінь; не життя в почестях, але життя часто в погорді; не життя відпочинку, а життя праці. Через терпеливість у всіх цих обставинах ми заслуговуємо на нагороду.

Та не всі люди однакого терпеливі. Деякі будуть терпеливі лише в тому, що їм хочеться потерпіти; інші будуть терпеливі з одними, але не з другими і не з усіма. А правдиво терпеливий не робить винятків, не кладе умов, коли і з ким буде терпеливий.

Хто має чесноту терпеливости, той не дивиться, хто йому завдає досвідчувань: чи настоятель, чи рівний йому, чи й нижчий від нього; чи ті, що завдають йому терпінь, хоч трішки йому прихильні, чи цілковито неприхильні і злобні. Він приймає терпіння як післані від Бога.

«Що це ти кажеш, сину? Перестань нарікати! Зваж терпіння моє (каже Ісус) і других святих! Та чи вони (терпіння) малі, чи великі, старайся все зносити терпеливо . . . Не кажи: від такої людини я не годен цього стерпіти; та й чогось такого я не повинен терпіти; бо вона зробила мені велику кривду і дорікає мені таким, про що я ніколи й не думав; та вже кому іншому я б охоче стерпів, як лиш буду бачити, що треба стерпіти. Немудра то думка, яка не зважає на чесноту терпеливости, ані на те, хто то колись її вінцем вінчатиме, більше бере на увагу людей, і ті образи, якими її образили. Не той терпеливий, хто лише стільки хоче терпіти, скільки йому подобається, і кому йому хочеться терпіти, але людина по правді терпелива не зважає, хто такий займає її; чи то старшина, чи рівня, чи хто інший, чи добрий і праведний чоловік, чи лукавий і ледащо . . . Без боротьби не можеш дійти до нагороди за терпеливість. Коли не хочеш терпіти, зрікаєшся вінця слави. Але коли бажаєш мати вінець слави, борися мужно, перенось терпеливо» («Наслідування Христа» III, 19).

Той святий Тома Кемпенський дає добру раду: «Коли хочеш, щоб тобі люди терпіли, то й ти стерпи другому», бо «ввесь наш спокій у цім нужденнім житті має основуватися радше на покірній терпеливості, ніж на вразливості і прикрості» (II,3).

Треба бути терпеливим до других осіб, до їх хиб і промахів, до рис характеру, бо й ми не досконалі і ми маємо хиби і ми робимо промахи, а інші люди мусять бути з нами терпеливі, щоб не робити надто життя трудним.

Якщо ми себе в короткому часі не можемо змінити, то як можемо сподіватися, що, будучи нетерпеливими з другими, ми їх змінимо? Ти нетерпеливий, як бачиш, що другий лінивий чи повільний. Подивися спершу на себе. Вийми вперед поліно з власного ока, а тоді будеш краще бачити скалку в оці твого брата.

Ти нетерпеливий, як хтось переступає закон чи припис (наприклад, їде автом заскоро, не став на червоне світло!). А як з тобою? Чи ти не такий самий, а може й гірший? Тобі можна, а другому не стерпиш!

Міряй інших своєю мірою, люби інших, як самого себе.

Часто ти нетерпеливий, бо інші перешкоджають тобі вести спокійне життя (лікаря кличуть уночі до хворого, священика до шпиталю). Це не бажання жити нормальним життям; це нетерпеливість і лінивство.

Чеснота терпеливости — це *акт любови* до Бога, що його показуємо через нехтування власної вигоди чи невигоди. Бог був і є терпеливий з нами і чекає, коли й ми зрозуміємо наш стан і станемо покірнішими і більше терпеливими.

ПОСЛАННЯ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА

У СПРАВІ КИЇВСЬКО-ГАЛИЦЬКОГО ПАТРІЯРХАТУ

Високопреосвященним Митрополитам, Архиєпископам, Єпископам, Духовенству і Вірним — мир і благословення!

II Ватиканський собор розбудив і двигнув наново у всій вселенській Католицькій Церкві духовне життя, прибите війнами і ними спричиненим безладдям. Коли це відноситься до цілої Церкви, то зокрема до нашої і в Україні, і на поселеннях. Щоправда, під гнетом безбожницьких переслідувань вона не могла й не може дати вислів своїм відновленим релігійним переконанням, то все ж таки наші вірні на поселеннях промовили в імені всієї нашої Помісної Церкви й усього народу. Передусім піднесена архиєпископським синодом наша прадідівська справа Київсько-Галицького патріярхату на II Ватиканському соборі викликала небувалий підйом духу, запал і ревність у всьому нашому народі і цим сконкретизувала і зосередила потугу наших церковних і народних змагань.

У створенні патріярхату увесь народ побачив з'єднання сил і скріплення народного організму та піднесену і усугублену живучість нашої Помісної Церкви.

Богослуження, проповіді, збори, промови і письма занесли високу ідею і до найзатишніших і найвіддаленіших хат і родин та врили її глибоко в серце кожного віруючого українця. Мольби і благання, ухвали і рішення, прохання і звідомлення, знаходили, очевидно, і на наших архиєпископських синодах завжди сильний відгомін. Тому то наші Владики окремим письмом з дня 4 жовтня 1969 звернулися до Святішого Отця Папи Павла VI, щоб Його Святість, на основі переданої влади і доручення II Ватиканського вселенського собору завершив створенням патріярхату нашу страдаючу Церкву як помісну в Католицькій-вселенській Церкві, на зразок вже існуючих патріярхатів.

Дискусії, доказування, переконування і сподівання оживляли ввесь час очікування усього народу. На жаль, у міжчасі витворилися нові, несприятливі для нас церковні і політичні умовини, в наслідок яких Святіший Отець дав покищо відмовну відповідь. Для повного зрозуміння стану речей на іншому місці в цьому числі «Вістей з Риму» (21 жовтня 1971) подаємо відручне папське письмо в оригінальному латинському тексті і в українському перекладі.

Не зважаючи на всі наведені арґументи і рації в папському письмі, ми вповні розуміємо і жаль наших вірних. Та все таки треба прийняти цю, тимчасову відмову в дусі віри і підчинення, зі спокоєм і відданням Божій волі. Водночас ми не повинні закладати рук, але далі провадити та розвивати, як дотепер, а навіть усильніше наше церковне і народне життя в правних межах верховного архиєпископства, поки воно не буде завершене патріярхатом, у глибокому переконанні, що все таки він стане дійсністю, бо сила Божої справи мусить взяти верх над усякими людськими перешкодами.

В цьому намірені уділюємо Вам наше архиєпископське благословення: благословення Господнє на Вас, Того благодаттю і чоловіколюбієм завжди, нині і повсякчас на віки віків. — *Смиренний Иосиф*, верховний архиєпископ і кардинал.

Дано при храмі святих Сергія і Вакха в Римі в храмовий празник 20/7 жовтня 1971 р.

* * *

Повний текст листа Павла VI був уміщений в «Українських Вістях» 21 жовтня.

Всі наші Владики запрошені до Риму

Блаженніший Иосиф запросив усіх єпископів Української помісної Церкви до Риму на торжество обновлення церкви святих Сергія й Вакха.

Минулого четверга до Риму поїхали літаком едмонський єпископ Ніл і торонтський єпископ Ісидор. Митрополит Максим уже є в Римі, де бере участь у всесвітньому синоді єпископів. Саскатунському єпископові Андрієві, який після важкої недуги ще не прийшов до здоров'я, лікар заборонив далеку подорож.

За повідомленням з Риму, «у зв'язку з обновленням храму, в неділю після св. Літургії буде відсвяткована 375 річниця історично вагомої для нашої Церкви Берестейської унії і 325 річниця Ужгородської унії. Офіційно будуть відкриті приміщення музею Українського католицького університету».

«За час від поновного набуття, півтора року тому, церкви св. Сергія й Вакха та комплексу трьох будинків при прощі Мадонна дей Монті проароблено вже багато реставраційних робіт. Ціль усіх тих робіт — привернути саму церкву якнайбільш можливо до її первісного стану. Така є теж вимога державної влади, що опікуються архітектурними та мистецькими пам'ятками Італії, а теж і самих історичних рацій збереження українського характеру нашої посілости. Зовсім знищені предмети заступлено новими, м. інш., і сам престіл. На покриття поважних коштів українці з усіх країн складають свої пожертви».

СЛУХАЙТЕ РЕЛІГІЙНИХ РАДІОПЕРЕДАЧ

Щопонеділка о 8.30 вечора з едмонтонської французької радіостанції Се-Аш-Еф-А (680 кц) пересилається програма Централі українців-католиків Едмонтонської єпархії.

Щовівторка о 8.30 вечора з тієї самої радіостанції — програма оо. василіян — «Вечірня година».

9 листопада: св. Арх. Михаїл — покровитель українського народу — о. В. Ваврик

16 листопада: Чи сумерк Берестейської Унії? — о. М. Ничка

23 листопада: Введення Пресв. Богородиці на основі апокрифів Нового завіту — о. В. Ваврик

30 листопада: св. Андрій у житті українського народу — о. М. Ничка.

Ірина ПАВЛИКОВСЬКА

ВІДЗНАЧЕНА МЕДАЛЕЮ

На недавньому з'їзді українців Канади Ірину Павликовську, голову крайової управи ЛУКЖ у 1965-68, відзначено Шевченківською медалею.

Обдарована організаційним хистом, красномовністю і великою енергією, вона вже від молодих років працювала над освідомленням та згуртуванням українського жіноцтва.

В Україні працювала в „Союзі українок", в „Сільськім господарі" і в „Українськім народнім мистецтві". На еміграції в Німеччині організувала Об'єднання українських жінок і п'ять років була у проводі. Приїхавши до Америки, була однією з засновниць Світової федерації українських жіночих організацій (СФУЖО) та довгими роками її фінансовою референткою. Прибувши до Алберти, включилась до праці в ЛУКЖ, в якій віддано працює аж дотепер.

Як голова крайової управи ЛУКЖ, п-і І. Павликовська гідно репрезентувала її на різних світових конґресах українських і міжнародних жіночих організацій.

У Чікаґо будують церкву

У Чікаґо починають будову церкви св. Володимира й Ольги в давньому українському стилі за проєктом архітекта Яр. Корсунського. Церква стоятиме в українській дільниці, при вулицях Овклей і Супіріор. Кошти будуть понад мільйон долярів.

17 жовтня врочисто виконано першу лопату землі під будову. На площі було більш як дві тисячі людей. Того дня зібрано понад 25 тисяч долярів.

Сподіваються, що до кінця 1972 року церква буде готова.

Богослуження

ЛИСТОПАД

**о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie**

7. листопада — Гай Прері 10; Ройс 3
8. — Гай Прері 10
14. — Норт Стар 10; Гайнс Крік 3
21. — Ріно 10; Гай Прері 2
28. — Ґренд Прері 10; Ройкрафт 3.00

**о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741**

7. листопада — Ст. Павль 8.30 Глендон 10
14. — Айрон Ривер 10.30
21. — Ст. Павль 10
28. — Боннивил 10

**о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501**

7. листопада — Радвей
14. Параскевія (храм)
21. — Смокі Лейк
28. — Смокі Лейк

**о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572**

7. листопада — Карвел 10.30
14. — Едсон 10.30
21. — Чергіл 10.30 Литія (Арх. Михаїла)
28. — Менлі 10.30

**о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472**

7. листопада — Ст. Майкел
8. св. Димитрія — Делф Всен. год. 9.30; Сл. Божа (за подяку) 10.30
14. — Лемонт
21. — Восток св. Михаїла (храм) 9.30 Всен.; 10.30 Сл. Божа
28. — Делф

Почавши від жовтня, Служба Божа 10.30 р. Коли припадає Всенічне, то початок — 9.30 р.

**о. Ол. Захарієсевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835**

7. листопада — Голден 8.30; Дейзленд 10.30
14. — Голден 8.30; Коперник 10.30
21. — Голден 8.30; Голден-фарми 10.30
28. — Голден 10.30 співана

**о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279**

6. листопада День подяки — Стар год. 10
7. — Стар
14. — Скаро
21. — Ярослав
28. — Лінор

**о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593**

7. листопада — Річмонд Парк 10; Бойл 12.30
14. — Атабаска 10, Просперіті 12.30; Фрейнс 2 попол.
21. — Росінгтон 10 (храмовий празник)
28. — Атабаска 10; Бойл 12.30

**о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345**

7. листопада — Ту Гилс 10
14. — Ту Гилс 9; Новий Київ год. 10.30
21. — Ту Гилс 9; Плейн Лейк год. 10.30
28. — Ту Гилс 9; Новий Київ год. 10.30

**о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890**

7. листопада — Мирнам 10; Бовелон 11.30
8. — Мирнам 10.00
14. — Файделиті 10.30
21. — Ллойдмінстер 10.30
28. — Мирнам 10 год.

**о. М. Мартинюк
12204 - 113 Ave., Edmonton**

7. листопада — Кемровз 9; Равидгіл 11
14. — Гейлейкс 9; Кемровз 11
21. — Кемровз 9; Равидгіл 11
28. — Равидгіл 9; Гейлейкс 11

**о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952**

7. листопада — Редвотер 10.30
8. Арх. Михаїла — Редвотер 9.00; Вог 10.30
14. — Редвотер 9; Федора 10.30
21. — Редвотер 9; Вог 10.30
28. — Редвотер 10.30

**о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543**

7. листопада — Вилна
14. — Стрий
21. — Спедден

**о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730**

7. листопада — Дервент 10.30
8. — Дервент год. 10 (храмовий празник церкви св. Димитрія) Клендоналд відправиться в церкві Св. Духа в Дервенті.
14. — Дервент 9; Елк Пойнт 11
21 — Дервент 9; Вознесення — Дервент 11
28. — Дервент 9; Верміліон 11

САСКАЧЕВАН

**о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731**

7. листопада — Норт Батлфорд; 2.30 Радісон
14. — Витків
21. — Норт Батлфорд; год. 3 Медовлейк
28. — Радісон

**о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47**

14. — Сматс 10.30
21. — Пітерсон 10.30
28. — Гаврилюки 10.30

**о. А. Хоружний
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10**

31. — Алвена-фарми 10

**о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask**

7. листопада — Вакав 10; Ст. Дж. 11.30
14. — Вакав 9; Прудгом 11
21. — Вакав 9; Борщів 11
28. — Вакав 10; Сокаль 11.30

**о. В. Фляк
Humboldt, Saskatchewan
Box 1604
Ph. 862-2165**

7. листопада — Гемболдт 9, Волверін 11
14. — Гемболдт 9; Бруно 11
21. — Леніген 9; Гемболдт 11
28. — Гемболдт 9; Бруно 11

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

**о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.**

7. листопада — Вікторія 10 рано
14. — Вікторія 10 р.; Шемайнус 3 попол.
21. — Порт Алберні 10 р.
28. — Вікторія 10 р.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

7 листопада. 22 неділя. Голос 5

8 листопада. Св. Димитрія (необ. свято)

14 листопада. 23 неділя. Голос 6

21 листопада. 24 неділя. Голос 7

25 листопада. Св. Иосафата. (необ. свято)

28 листопада. 25 неділя. Голос 8

Григоріянський календар

7 листопада. 28 неділя. Голос 6

8 листопада. Собор архистр. Михаїла (необ. свято)

12 листопада. Св. Иосафата (необ. свято)

14 листопада. 24 неділя. Голос 7

21 листопада. 25 неділя (і Введення). Голос 8

28 листопада. 26 неділя. Голос 1

Гарний Різдвяний дарунок

для Ваших приятелів

УСЬОГО ЗА $5.00

Це річна передплата „Українських Вістей.

Кожного тижня на протязі року Ваші приятелі діставатимуть газету з цікавими вістками зі світу, з дописами про весілля, ювілеї подружнього життя ітд., між якими може бути й згадка про їх знайомих, з цікавою повістю та духовним читанням на кожну неділю.

Ми теж вишлемо новому передплатникові повідомлення, хто для нього замовив передплату як різдвяний дарунок.

Замовлення разом з грішми та нижче надрукованим купоном просимо слати до Адміністрації „Українських Вістей".

Прошу вислати "Українські Вісті" як різдвяний дарунок на таку адресу.

Ім'я і прізвище нового передплатника: ....

Місцевість: .... Пошта: ....

Провінція: ....

Моє ім'я й адреса: ....

Залучую: .... дол.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ❖ Виходить щочетверга в Едмонтоні ❖ Видає Спілка «Українські вісті» ❖ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ❖ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ❖ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Телефон 422-5708 Telephone

Second class mail registration number 1035.

ПРИГАДАЙТЕ, БУДЬ ЛАСКА, МЕЛХІТІВ

Забагато тривожних сенсацій подають нам тепер у вістках про українських єпископів у Римі. Замість розбирати сенсації і тривоги, краще сказати: пригадайте, будь ласка, мелхітів.

Два роки тому репортери з Риму повідомляли, що через глибоке розходження зі Східною конгрегацією мелхітська патріярхія може відпасти від католицької єдности з Римом. Про таку загрозу інформувала навіть така газета, як «Ню Йорк таймс». Не треба хіба пригадувати, що ніякий розкол не стався, бо навіть загрози розколу не було. Непорозуміння було, і здається, ще не можна сказати, що спір уже остаточно полагоджений.

Блаженніший Йосиф, голова Української помісної Церкви, вже офіційно подав до відома, що Апостольський престіл визнав неможливим на цю пору створити нашу патріярхію. «Не зважаючи на всі наведені аргументи і рації в папському письмі, ми вповні розуміємо і жаль вірних», пише наш первоієрарх. «Та все таки треба прийняти цю, тимчасову відмову в дусі віри і підчинення, зі спокоєм і відданням Божій волі. Водночас ми не повинні закладати рук, але далі провадити та розвивати, як дотепер, а навіть усильніше наше церковне і народне життя в правних межах верховного архиєпископства, поки воно не буде завершене патріярхатом, в глибокому переконанні, що все таки він стане дійсністю, бо сила Божої справи мусить взяти верх над усякими людськими перешкодами».

Минулого тижня майже всі українські владики прибули до Риму на торжество оновлення церкви святих Сергія й Вакха. І нема нічого дивного в тому, що вони вирішили відбути черговий архиєпископський синод. Наші єпархії та екзархії потребують організаційної єдности, потребують єдиного спільного керівництва. Таке прагнення не є ніяким »бунтом«; воно виходить з нашої церковної традиції, йде за вченням II Ватиканського собору та відповідає і потребам нашої помісної Церкви, і загальному добру вселенської Церкви.

Пригадаймо ще раз мелхітів. Не переконали вони в Римі всіх, не переконали відразу. А все ж не тільки пройшли без шкоди крізь галас фальшивих сенсацій, а й значною мірою таки переконали.

ВІТАЄМО МИТРОПОЛИТА МСТИСЛАВА

Делегати собору Української Православної Церкви в ЗДА однодушно обрали архиєпископа Мстислава (Скрипника) на митрополита. «УВісті» з приємністю приєднуються до численних голосів, що вітають нового первоієрарха православних українців.

Митрополит Мстислав бажає об'єднати розбиті українські православні юрисдикції в одну Українську православну Церкву, а тій Церкві знайти належне місце серед Православних Церков. Православні українці покладають на нього надію. Хай Господь благословить його пляни і працю.

Новообраний первоієрарх належить до тих владик, що, пам'ятаючи про православ'я, не забувають про християнство, братню любов і пошану до інших. І нам, католикам, дає він добрий приклад.

П'ять років нашого університету в Римі

(УПБ, Рим) — «Український католицький університет ім. св. Климента папи, в першому п'ятилітті свого постання і діяльности: 1963-1968» — це одна з останніх книг, що появилися за час перебування, праці і змагань Блаженнішого Йосифа, верховного архиєпископа й кардинала, після його звільнення і приїзду до Риму.

Книга великого формату має 290 сторінок. Багата на історичні документи, що відносяться як до Богословської академії у Львові, так до УКУ, що на чужині став пересмником її ідей і її наукової творчости.

В першому розділі мова про постання й організацію УКУ, заснованого 28 листопада 1963 р., про конституцію університету і його управу.

Далі йде мова про професорську колегію. Розділ цей поділений на чотири відділи, за факультетами: богословським, філософічним, природничо-математичним і факультетом правничих та суспільних наук.

Ця частина подає біографії професорів, список їх наукових праць, звіти з їх наукової діяльности. В третьому розділі подані виклади за роками, а при тому теж літні доповіді, що їх виголосили професори УКУ, які живуть за океаном: Ярослав Рудницький, Богдан Боцюрків, Юрій Шульмінський; мистці — Святослав Гординський, Григорій Крук, Петро Холодний, Лев Молодожанин та інші.

На десятьох семестрах, тобто за п'ять років праці, в університеті було 44 звичайних слухачів, 67 надзвичайних, а в Буенос-Айресі, в філії УКУ — 22 слухачі.

Філію філософічно-гуманістичного факультету в Буенос-Айресі засновано, згідно з конституцією університету, за ініціятивою проф. Богдана Галайчука і під патронатом єпископа Андрія Сапеляка, грамотою верховного архиєпископа з 1 жовтня 1966 р.

УКУ має поважну бібліотеку: понад 10 тисяч томів. Директором бібліотеки є п-і Ольга Федак.

Музей університету веде п-і Софія Янів. Зав'язком цінних збірок були дари, що їх Блаженніший Йосиф отримав у час подорожей або йому прислали з різних країн світу наші й чужі приятелі УКУ. Багато експонатів куплено від принагідних продавців.

Музей має два відділи: мистецький та археологічно-природописний. Над цим останнім нагляд має о. проф. Вінкентій Нардіні зі Згромадження св. Йосифа. В ньому є експонати з Канади, Бразилії, Арґентини, Африки й Австралії.

Директором архіву був бл. п. проф. Теофіл Горникевич. Там зібрані важливі документи (понад 100 картотек), що зберігаються у вогнетривких шафах.

Дев'ятий і десятий розділ книги говорить про площу й будинок університету, зокрема про собор святої Софії — Премудрости Божої.

Окремо поданий список наукових видань УКУ.

Під заголовком «Університет у відгомоні зовні» поміщено все те, що інші говорять про нашу наукову установу. Між ними перше й найважливіше місце займають письма Святішого Отця з апостольським благословенням і побажанням для УКУ.

Чотирнадцятий, останній розділ говорить про в Бозі померлих професорів, ктиторів і благодітелів УКУ.

ПАПА ПАВЛО ПРО АПОСТОЛЬСТВО МИРЯН

«Всі і кожен мають співпрацювати»

(УПБ, Рим) В історії Церкви наші дні будуть відмічені великою участю мирян у її житті. Поштовхом до цього був II Ватиканський собор. Пособорний час — то час великих дискусій, дебат і творів на тему участи мирян у житті Церкви. Багато в тому доброго, але й багато схибленого. Не диво, що Папа, як Христовий намісник, часто в цій справі бере слово, даючи належні вказівки.

Про апостольство мирян папа Павло VI говорив на недавній загальній авдієнції і прочан. Подаємо зміст його промови.

МИРЯНИН. II Ватиканський собор про мирян говорив обширно. Ця тема була і є широко обговорювана перед і по соборі. Назва «мирянин» не нова чи пособорна.

Пій XII. писав про мирян таке: «Вони (миряни) зокрема мають бути завжди ясно свідомі, що вони не тільки належать до Церкви, а що вони є Церквою, це значить, що вони є спільнотою вірних на землі під проводом спільного голови — папи і єпископів у злуці з ним. Вони є Церква».

Однак замітним є те, що собор посвячує мирянам багато місця. В догматичній конституції «Світло народів» мирянам відведений увесь четвертий розділ, а теж окремий декрет про мирян.

«Звернім, однак, увагу, — каже папа, — на многогранне значення слова «мирянин» («ляїк»). Грецьке слово „ляос" означає народ, отже, мирянин — це той, хто належить до Божого народу (старослов'янське слово «мір» теж означає вірних, що перебувають у світі).

«Мирянин» для Церкви той, хто поставлений у її лоно, як живий і діючий член Таїнства християнського народження, а перше з них — святе хрещення.

«Є лише одна недостача в церковному обличчі мирянина, а саме він не має окремих свячень священнослужителя і тим самим не має ані дияконської, ані священичої влади. Мирянин не є священослужителем, не є духовною особою. Він, як кажемо, світська особа».

Проте в нашій церковній сім'ї велике значення мирянина: кожний з нас є членом Божого народу, членом Церкви, вірним християнином. Мирянин, згідно з ученням Собору, має подвійну гідність: гідність суті і його місії, або інакше — прав та обов'язків.

Права мирянина висвітлені у згаданому документі „Світло народів", а його обов'язки апостолування — в декреті про мирян. Папа заохочував познайомитись і вивчати ці документи.

Структура мирянства пов'язана тісно з таїнственним життям Церкви. Мирянин родиться у Таїнстві хрещення, скріплюється у св. Миропомазанні, живлений він Пресвятою Євхаристією. Це база нашої рівности в членстві Церкви: ми всі — брати, всі ми одушевлені тим самим Святим животворним і життєдайним Духом.

Єдність — то основна вимога життя Церкви, і з цієї єдности виходить правильна многогранність дій та ієрархічности того самого церковного тіла. Тіло церковне є народом священним (царським священством, як каже св. Петро), посвяченим для богопочитання і для власного освячення і через це — для освячення всього світу. Воно, те тіло, є оформлене і правлене священством, що вповні має участь у Христовому священстві з окремими надприродними властями у службі братам.

АПОСТОЛЬСТВО. А що сказати про апостольство мирян? Це свобідне покликання, але морально зобов'язуюче.

Участь у місії Церкви відкрита всім християнам. «Не може існувати байдужий і нечинний член Христового таїнственного тіла; всі і кожен мають співпрацювати в різній формі і мірі, але зі спільною співвідповідальністю для апостольської праці Церкви», сказав з притиском папа.

Говориться сьогодні про апостольство мирян багато, але байдужість триває, недовір'я до організованости та інших проявів апостольства продовжується. На щастя, видно різні способи дії на полі поширення віри і харитативности, і це дає надію на дальший розвиток.

Треба, щоб між діяльністю мирян і церковною ієрархією були відносини тісні й органічні. Такою, власне, є Католицька акція, яку треба підтримувати.

Окреме благословення, — закінчив папа, — мирянам відважним і благородним, щоб уміли впливати на наші часи, щоб багаті були на енергію для повної відданости Богові й Церкві.

УРЯТОВАНИЙ ПРИБУВ ДО РИМУ

Рятівник проголошений блаженним

Папа Павло VI урочисто проголосив блаженним польського священика Максиміліяна Кольбе, який у нацистицькому концентраційному таборі добровільно вибрав смерть, щоб рятувати життя одного в'язня.

Отець Кольбе був ченцем францісканцем (конвентуалом).

На весні 1941 року з табору в Авшвіці (Осьвенцім), де німці держали багато польських полонених вояків, утік один в'язень. За це, згідно з жорстоким правилом нацистів, десять інших в'язнів мали вмерти повільною смертю від голоду. Один з десятьох вибраних на смерть, Францішек Гайовнічек, почав плакати, благаючи помилування: «В мене жінка й діти».

Тоді виступив о. Кольбе і сказав, щоб, замість того чоловіка, взяли його. Чому? — спитав здивований німець. «Я католицький священик, а в цього чоловіка — жінка й діти», сказав о. Кольбе.

Після десятьох днів голоду він ще жив; його добили отруйним уколом.

До Риму на торжество беатифікації прибув Ф. Гайовнічек, за якого о. Кольбе віддав життя. Польська комуністична преса вмістила статті про геройського священика, висловлюючи пошану його пам'яті.

Товариство св. Рафаїла — речник заробітчанської еміґрації

д-р Михайло МАРУНЧАК

Коли Товариство ім. св. Рафаїла було засноване у Львові 1907 року, то саме тоді нова хвиля еміґрації з Галичини і Буковини стала котитись за море.

Тільки в першій половині 1907 р. прибуло до Канади понад сім тисяч переселенців.

Не всі їхали до Канади. Їхали ще до ЗДА, Бразилії та Арґентини. В Галичині й Буковині були села, звідки виїжджало навіть 20 відсотків населення. Водночас відбувався продаж ґрунтів, які часто спекулятивним способом попадали в неукраїнські руки. Це тривожило провід української спільноти Галичини й Буковини, і так постало Товариство ім. св. Рафаїла.

ТРИВОЖНА ОСТОРОГА

Як тільки засновано це товариство, воно видало тривожну осторогу українському громадянству на західних землях України. На вступі тієї остороги писалось таке: «Доходять до нас сумні вістки, що подекуди знову прокинувся між нашим народом масовий і шкідливий для нас переселенчий рух (іменно еміґрують з деяких сторін, приміром, зі Заліщицького, Городенського повітів до Канади на поселення)».

Вказавши на деякі від'ємні для народу сторони переселенчої еміґрації, Товариство св. Рафаїла виложило свою плятформу, в якій вказувало на потребу заробітчанської, себто сесозонової еміґрації. Така еміґрація в основному давала ті користі, що сезонові еміґранти не продавали землі, привозили додому свої зарібки, за які пізніше докупляли собі ґрунти і тим самим скріплювали українське посідання землі, яке в Галичині було загрожене поляками, а на Буковині — румунами.

В заклику виразно наголошувалось, що Товариство ім. св. Рафаїла «уважає за свою ціль заопікуватися еміґраційним рухом в тім напрямі, щоб відвернути наш нещасний нарід від тої нерозумної переселенчої еміґрамії, а завернути його до розумної, раціональної, зарібкової, де то їдуть поодинокі сили робучі, без родини і не продаючи рідної землі, заробляючи в Прусах, Саксонії чи в Сполучених Державах Північної Америки гроші, а відтак вертають і улішшують господарства, купують землю в рідному краю» (всі подані цитати взяті з часопису «Канадський фармер», 1907, ч. 20, зі статті п.з. «Охорона еміґранта»).

В осторозі вказувалось також на ту користь, що сезонові робітники за границею навчались кращої й інтенсивнішої господарки та окультурнювались і всі ці досягнення вони опісля перещеплювали на рідний ґрунт, у своє довкілля. З цього користали українські сільські господарства та підносився загальний культурний рівень народу.

Коли взяти до уваги малоземельність селянства, мініятурне роздріблення ґрунтів, брак якихнебудь можливостей праці в індустрії, бо такої в Галичині і Буковині в той час не було, а дальше нечуваний визиск у панських дворах (працювали за 5 і 10 крейцарів на день!), а вкінці посилений наступ польських і німецьких колоністів там, де парцелювались двори, то треба признати, що турботи й арґументація Тованства ім. св. Рафаїла у Львові були до певного ступня виправдані, а перспективи заробітчанськоі еміґрації навіть вказані.

На жаль, як виявилося вже в тому часі, виключний тип такої еміґрації був невистачальний, щоб забезпечити голод зарібків у збіднілого селянства та міської бідноти.

«СТРАШНА ВТЕЧА»

Надзвичайно влучно схопив психологічну сторінку еміґраційної проблеми Василь Стефаник, у той час студент медицини в Краківському університеті (кінець 1900 років), який на краківському залізничому двірці мав можливість обсервувати виїзд наших еміґрантів на поселення та зарібки.

Він писав: «Тота утеча така страшна, що видиться, якби за мужиками татари гналися. Спадають їх на двірець краківський такі товпи, що душаться. Як прийдуть вечером, то виганяють їх на міський брук, аби чекали раннього поїзду до Одерберга (Богуміна). На двірці не вільно їм ночувати. Десь за якийсь паркан або мур, коби від вітру, лягають на каміння, старші роблять загати, а всередину кладуть дітей. А рано тягнуть невмивані, зі спеченими губами, перемерзлі до поїзду. Саджають їх, як худобу . . . а публіка дивилася на то і, перестрашена питалася, що то є і хто лишився на тій землі, що еміґранти покинули» (В. Стефаник, Твори, Київ 1964, стор. 320).

На поселення та зарібки їхали тоді тисячі людей. Не всім, що шукали сезонових зарібків попадала праця. Тому до першої світової війни еміґрація нашого селянства та робітництва йшла двома шляхами, одні йшли на постійне поселення за море, другі на тимчасові чи сезонові роботи, — на захід Европи. Обидві еміґрації були масові. Обидві потребували опіки, вказівок та моральної й матеріяльної допомоги.

Останньою еміґрацією, себто заробітчанською, опікувалося зокрема «Товариство св. Рафаїла для охорони руських еміґрантів», яке в своїй історії залишило добрі взірці праці та допомогло рідному братові в багатьох випадках зберегти себе та не один шматок рідного ґрунту для української спільноти в рідному краю.

«Верховина» в Калґарі

(іч) Торонтський квартет «Верховина» здобув великий успіх у Калґарі. На концерт прийшло багато людей. Заля була повна.

«Слухати „верховинок" було для мене найбільшим переживанням вечора, а мій подив для них великий», сказав д-р Джонстон, декан музичного факультету Калґарського університету.

П-і Олена Глібович, мистецький керівник квартету, обіцяла завітати ще раз до Калґарі. Віримо, що це станеться.

GO AHEAD!

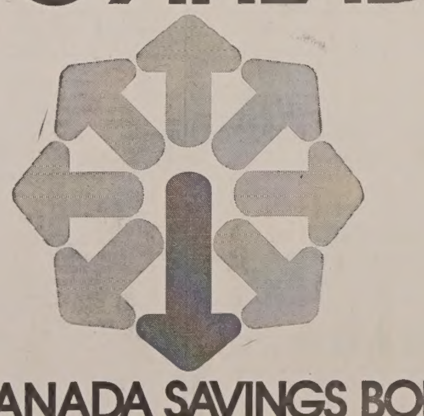

BUY CANADA SAVINGS BONDS

Якщо ви дивитеся у майбутнє поза сьогодні, плянуйте майбутнє при допомозі Канадських Щадничих Бондів. Завдяки їм ви продовжуватимете свої заощадження на майбутнє — без турбот.

Легко їх набути: Ви можете купити їх у троякий спосіб; за готівку на місці вашої праці, у банку або на інвестицію, на сплати через Плян ощадности платні там, де ви працюєте; або на сплати через Місячний плян ощадности там, де маєте своє банкове конто чи інвестиції.

Просто їх інкасувати: Канадські Щадничі Бонди — це добра тверда готівка — моментальна. Їх можна кожночасно інкасувати по їхній повній номінальній вартості з добавком зароблених відсотків.

Їх добре переховувати: Канадські Щадничі Бонди є безпечні. Вони є поручені всіма ресурсами Канади й вони дають добрі відсотки — рік річно.

Нові Канадські Щадничі Бонди приносять пересічно 7.19% річно, коли їх тримати до повного реченця. Їх можна набути у вартостях від $50 аж до максимальної висоти $50,000.

Кожний 100-доляровий бонд починається від $5.75 відсотків у першому році, платить $6.75 відсотків у другому році, платить $7.50 у кожному з наступних п'ять років, а згодом платить $7.75 у кожному з останніх двох років.

Що більше, ваш кожний Канадський Щадничий Бонд може принести вам відсотки від відсотків й таким способом ви можете з кожних $100.00 мати $187.00 0на протязі тільки 9 років.

Канадські Щадничі Бонди є добрі сьогодні, а ще кращі завтра. Вони є найбільш популярною особистою інвестицією в Канаді. Думайте про майбутнє. Шибайте вперед. Купуйте Канадські Щадничі Бонди.

7.19%

пересічний річний відсоток до реченця зрілости

ЗРОБІТЬ ДЛЯ СЕБЕ КРАЩЕ!

10-ИЙ КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

М. Хом'як

Стаття третя

Перший день нарад, субота 9 жовтня закінчився бенкетом і промовою прем'єра П'єра Трюдо, що її подаємо окремо. Господарем бенкету був суддя І. Соломон, прем'єра представив посол М. Смеречанський — оба з дружинами. Крім них за головним столом засіли ще такі особи: три Владики: Борис (УГПЦ), Ніл та Андрій і президент КУК о. д-р В. Кушнір два губернатори: Саскачевану — д-р Ст. Боробець з дружиною і Манітоби — В. Дж. Меккіґ з дружиною; мін. Б. Ганущак з дружиною, сен. П. Юзик з дружиною, президент СКВУ О. Лисогір з дружиною, предсідник конгресу д-р М. Сніґурович з дружиною, К. Слайсер (ком. мов-Оттава), представники національних груп: С. Каній з дружиною (Жидівський Конгрес), Т. В. Лечинські (Польський Конгрес) і Т. Е. Кроненберґс — президент федерації прибальтійських народів та Б. Ґенґало (СУСК), який теж склав подяку прем'єрові Трюдо за його засадничу промову, що зясувала політику федерального уряду супроти національних спільнот у Канаді, якщо йде про багатокультурність. По бенкеті прем. П. Трюдо відвідав ще гостей у другій залі, які не могли поміститись в одній і слідкували за його промовою на телевізії. Опісля відбулась забава до півночі.

Богослуження і наради комісій

Наради другого дня, себто в неділю, 10 жовтня попередили богослуження в катедральних храмах обох Церков Урочисту св. Літургію в церкві св. Андрія служив Владика Ніл уполудне з нагоди крайового з'їзду делегатів рад українських організацій за патріярхію та відзначення других роковин IV архиєпископського синоду, про що вже було коротке звідомлення та резолюції в „УВістях" з 28 жовтня (ч. 43) з тим, що голова Р. Осташевський виголосив доповідь „Дальша акція за патріярший устрій УКЦ".

Перед полуднем складено теж вінки перед пам'ятником Т. Шевченка і сенотафом, опісля почались наради різних конґресових комісій, як ось: статутової (понад 40 осіб) під проводом інж. Б. Максимця (КУК, Торонто); зовнішніх справ (30 осіб) М. Плав'юка (УНО, Гамільтон); внутрішніх справ (34 особи) д-р І. Глинки (Шевченківська фундація, Вінніпеґ); організаційної (31 осіб) С. Романова (Вінніпеґ); резолюційної — ред. Солонинка; бюджетової (27 осіб) — А. І. Яремовича (Вінніпеґ); господарської комісії (24 особи) — інж. А. Качора (Вінніпеґ); верифікаційної (12 осіб) — проповідника І. Р. Ковалевича; культурної комісії — п. Бащук; шкільної комісії (38 осіб), себто Крайового Центру Українських Шкільних Рад — голови О. Каліцінського (Вінніпеґ), Суспільної Служби — мгр Р. Сенчука (Вінніпеґ) тощо.

Крім того відбувся з'їзд делегатів федерації клюбів українських професіоналістів з обідом, на якому головним промовцем був декан права університету у Віндзорі В. Тарнопольський. Промовець підтримав всеціло політику федерального уряду щодо багатокультурности, що її проголосив прем. Трюдо і в парляменті і на бенкеті. З'їзд вибрав нову управу ФПіП.

На господарській комісії основно передискутовано й одноголосно рішено, по доповіді інж. А. Качора на тему „За оформлення Кооперативної Ради для українських кооператив у Канаді", створити вже тепер Українську Кооперативну Раду, як ідейно-організаційний і координаційний осередок для українських кооператив, в основному українських кредитівок у Канаді і включитись активно в систему КУК.

Найважливіша справа української спільноти

І хоч найбільше часу присвячено змінам статуту, то про те найважливішою справою являється шкільна справа. Головне завдання-охопити навчанням української мови якнайбільшу кількість української дітвори і протидіяти всіма засобами асиміляції українських дітей. Треба присвятити головну увагу засіллю української спільноти в трьох степових провінціях, дітям українських поселенців на фармах, які залишені на поталу повної асиміляції. Від розв'язки тієї найосновнішої справи української спільноти — залежатиме її ріст чи занепад. Цій найпекучішій і найважливішій справі була присвячена головна увага на нарадах шкільної комісії, що ними проводив голова Крайового Центру Українських Шкільних Рад виховник-педагог О. Каліцінський. Головну доповідь виголосив інспектор І. Бодчарчук, який об'їхав двічі Канаду і з'ясував подрібно її теперішній стан. Доля української мови вирішується в основному в рідній хаті. Від батьків залежить у першу чергу чи їхні діти володітимуть українською мовою. Тому треба з дитиною розмовляти в хаті українською мовою, плекати її і дорожити нею в усіх організаціях і товариствах, зокрема молодіжних. Зупинився на навчанні української мови в Рідних Школах і державних школах. Обговорив справу підручників, в основному Марії Дейко, що є одними з найкращих, бо дають багатий засіб слів, засвоюють правильну будову речень і творення слів, присвятив увагу програмам навчання і виховання, що їх видала в 1970 р. окрема комісія КВОР. Поручив учителям корисний орган „Українська Школа" в їхній виховній праці, привітав добрий почин організування педагогічних курсів для вчителів Рідних Шкіл, бо вони доповнюють кадри рідношкільних учителів новими силами.

В дискусії забирали слово майже всі приявні: панотці, учителі рідних і державних шкіл, старші і молоді. В усіх прибивався один тон: як найкраще і найосновніше розв'язати проблему найголовнішу української спільноти: її бути чи не бути, її буйного росту, повного тріюмфу. Тому напрямі дальшої праці схоплено в резолюціях шкільної комісії: голова КЦУШР є повноправним членом президії КУК; призначити на шкільні справи найменше 30.000 дол.; при КУК повинні діяти бодай два шкільні інспектори: для Рідних і державних шкіл, зокрема звернути увагу на існування Шкільних Рад в осередках провінційних урядів, які дбали б про охоплення навчанням української мови якнайбільшої кількости українських дітей.

Промовці підкреслювали важливість Рідних Шкіл і Курсів Українознавства, що виховують українську дітвору в українському національному дусі і дають дітям знання з усіх предметів українознавства. Очевидно всі радіємо теж поширенням навчання української мови в державних школах, але щойно з вихованням дійсних кадрів кваліфікованих учителів української мови, історії і культури державні школи зможуть дати українській дітворі широке знання і вщіпити любов в її серця. Тому треба найтісніше співпрацювати учителям Рідних і державних шкіл та обмінюватись важко здобутим досвідом з ділянки виховання і навчання.

Прегарний концерт

Вкінці слід згадати, що в неділю вечором відбувся в концертовій залі „Сентеніял Сентер" дійсно гарний концерт у 80-річчя поселення українців, як це влучно підкреслили в своїх промовах: мгр. С. Кузь (Торонто) в українській мові і Дж. Ґ. МекҐреґор (Едмонтон) в англійській мові. Концерт започаткував відомий мішаний хор ім. О. Кошиця під орудою В. Климкова, який виконав: „Сей день" — муз. Д. Бортнянського, „Милість спокою" — муз. К. Стеценка і в'язанку українських народних пісень в обробітці композитора Євгена Козака.

З черги оперна співачка Іванка Мигаль (меццо-сопрано метрополітальної опери в Нью-Йорку) виконала 9 пісень і 4 оперні арії. Вона чарувала приявних і своїм співом і інтерпретацією і мистецьким виконанням. Отже відспівала в композиції К. Стеценка такі пісні: „Хотіла б я піснею стати" (слова Лесі Українки), „Кряче ворон" (слова Є. Кротевича), „Стояла я і слухала" (слова Лесі Українки), „Тихо гойдаються" (слова М. Тернявського) і „Вечірня пісня" (слова В. Самійленка). „Ой поля ви, поля" — муз. В. Барвінського до слів О. Конинського, „Пісня" — муз. А. Гнатишина до слів Гр. Косинки, „На білу гречку впали роси" — Богдана Весоловського до слів М. Рильського та арію Оксани „Ангел ночі" з опери „Запорожець за Дунаєм" С. Гулака-Артемовського, арію Розіни з опери „Севільський голяр" Дж. Россіні, арію Ля Періколь з опери „Ля Періколь" Ж. Оффенбаха і як надаток „Ля Габанера" з опери „Кармен". Фортепіяновий супровід спочивав у досвідчених руках піяністки п-і Л. Карпінки-Кушнярик. Милій співачці вручила дівчина гарну китицю червоних троянд.

Вкінці відомий у світі молодий український піяніст Роман Рудницький полонив приявних слухачів своєю чудовою грою і мистецькою інтепретацією виконавши такі твори композиторів: Лева Ревуцького: „Прелюдія Ес-Дур" і Фіс-Моль та „Пісню", свого батька Антона Рудницького: „Сонату" (на теми стрілецьких пісень) і „Гуцульський танок", Франца Ліста: „Рапсодію ч. 14 і як надатки Шопена: „Скерцо", „Прелюдію" і „Менует". Приявні просто не ввагали в своїх оплесках і примусили обох солістів до надатків, бо не хотіли пустити їх зі сцени.

Звіти і бурхлива дискусія

Понеділок, 11 жовтня, третій день нарад, проминув в основному на звітах: К. Комісії і схваленням майже одноголосно абсолютоції (один голос стримався) Президії КУК за її трирічну діяльність. Опісля звітували голови: верифікаційної, яка ствердила приявність 607 з одним доповненням, себто 608 делегатів і 75 гостей; бюджетової, внутрішніх справ, зовнішніх звязків, шкільної, культурної і вкінці статутової. Її голова інж. Максимець підкреслив, що в ході нарад виринули 4 концепції щодо зміни статуту КУК.

В нарадах приймали участь представники 24-ох організацій і вони заявились за такими концепціями: 1) за збереженням статуту без змін — 2 організації; 2) за ротаційною системою — 4; 3) за частинною виборністю таких членів Президії: президента, генерального секретаря, фінансового секретаря і координатора — 15 (всі інші члени Президії і Ради за домовленістю складових організацій, як дотепер) і 4) за повною виборністю — І. Стримались — 2 організації. Голова підкреслив, що тільки дозволено йому звітувати і тому не може поставити внеску, щоб його піддати під голосування.

Отже почалась оживлена дискусія, підчас якої представники ветеранів і БУК заявили, що не можуть прийняти змін статуту. Тоді проф. Ю. Даревич зголосився до слова і запропонував вважати звіт голови статутової комісії внеском та просив піддати його під голосування. Його підтримав інж. Данилів (Ванкувер), як і теж проф. Я. Рудницький. В дальшій дискусії сотн. Б. Панчук заявився за створенням статутової комісії з голов 6-ох складових організацій, яка до року скличе конституційну конференцію у справі змін статуту. Його підтримала п-і Вавриков кажучи, що до року нічого не завалиться, себто заявляється за втримання статуту покищо без змін. Делегат Яремович підкреслив, що КУК розлетиться, якщо конгрес прийме зміни. Також о. С. Їжик заявився за тим, щоб уже нині зміни не робити, треба підождати з ними. Інж. К. Теличко каже, що міняти статут швидко — не можна; заявився за ротаційною системою.

Дискутанти: проф. Я. Рудницький, Є. Мастикаш, проф. Янішевський заявляються за змінами, бо вже від 1952 р. нічого не зроблено у справі зміни статуту. До того статутова комісія була уповажнена конгресом нарадитись над змінами статуту. Тоді предсідник конгресу інж. Барабаш запропонував від президії, щоб голови 6-ох складових організацій пішли на одногодинну нараду і вернулись з внеском, як вийти з тяжкого положення. Внесок предсідника підтримав п. Безхлібник і голови пішли на нараду. Очевидно оживлена дискусія тягнулась ще деякий час, а опісля звітували далі голови комісій: організаційної, шкільної, господарської. Вкінці вернулись на залю нарад голови 6-ох складових організацій: БУК, СУС, УНО, ЛВУ, ветеранів та ФПіП і їхній речник суддя І. Соломон зголосив додаток до рекомендацій статутової комісії президії КУК з 29 червня ц.р. за ротаційною системою, але вже відтепер. Свій додаток зголосив до внеску проф. Ю. Даревича.

Ротаційна система

І знову почалася оживлена дискусія. Вкінці о год. 2:25 пополудні почалось голосування, на основі якого 217 голосів заявилось за рекомендаціями статутової комісії президії КУК з 29 червня, 186 проти, 12 стрималось від голосування. А що зміна статуту вимагає ⅔ голосів, тому відбулось остаточне голосування за зміною статуту з ротаційною системою: 326 18 проти, 5 стрималось. Очевидно проф. Ю. Даревич вітягнув ще раніше свій внесок, отже над ним не було голосування.

Тоді номінаційна комісія запропонувала новий склад екзекутиви КУК, що його подали „УВісті" з 21 жовтня (ч. 42)). Опісля відбувся обід з нагоди Дня Подяки, на якому головним промовцем був Дж. Ґ. Мекґреґор, далі вручення Шевченківських медаль, промова почесного гостя конгресу, губернатора д-ра Ст. Воробця. Вкінці екзекутивний директор С. Я. Кальба відчитав надіслані привіти: Його Блаженства Верховного Архиепископа Йосифа, митроп. Максима, архиєп. Михаїла, архиєп. Андрія, Кир Ісидора, від представників організацій: німців і литовців та українських централь: в Англії, Бельгії, Німеччині, Бразилії, Аргентині (від українців Венесуелі вітав конгрес п. Васюк особисто).

По год. 5-ій делегати вернулися з обіду на залю нарад, де відбувся вибір нової екзекутиви, Ради і К. Комісії КУК, інсталяція нового проводу КУК, що його провів сен. П. Юзик, кінцева промова переобраного президента о. д-ра В. Кушніра про українську демократію – договореність, що шанує кожну одиницю і кожну організацію. Вкінці склав подяку усім за співпрацю і наради конгресу закінчено о год. 5:40 пополудні відспіванням національного гимну „Ще не вмерла".

ЕДМОНТОН: 20-РІЧЧЯ ПАРАФІЇ ПОКРОВА ПРЕСВ. БОГОРОДИЦІ

о. В. Чопей

ЇЇ КОРОТКА ІСТОРІЯ

2

Тоді 21 серпня 1964 р. Владика Ніл поблагословив площу свяченою водою і символічно лопатою землі започаткував будову церкви Покрова при участи о. мітрата В. Лаби, о протопр. Я. Федуника, членів будівельного комітету та чималого числа парафіян. За плянами архітекта В. Кубрака і будівничого Д. Биковського розпочалась будова церкви 23 серпня 1964 р. На її будову складали парафіяни грошеві пожертви, а багато з них безкорисно працювали фізично. Їх прізвища записані в парафіяльній хроніці пожертв як ктиторів, доброчинців і жертводавців. Але слід згадати, що людська класифікація жертводавців і Божа є відмінна. В Бога має вартість не найвижча сума жертви, але жертва з чистої любови на Божу славу. В часі будови виникла потреба затягнути ще приватну пожичку $10,000, тому довг збільшився на 50,000 дол.

Завдяки Божому благословенню і пожвавленій праці жінок у відділі ЛУКЖ сплачувано точно довг. Членки відділу ЛУКЖ крім культурно-освітньої діяльности, звернули головну увагу на придбання фінансів на сплату довгу. Члени відділу БУК помагали жінкам фізично при різних імпрезах, організували "бінга" і свої прибутки вкладали до парафіяльної каси. Одночасно вони опікуючись Рідною Школою, помагали їй матеріяльно.

1 травня 1966 р. Кир Ніл поблагословив новозбудовану церкву і відслужив св. архиєрейську Літургію, а відтак з приводу соборового надзвичайного ювілею уділив вірним повний відпуст.

24 липня 1966 р. призначив Владика о. М. Мартинкова помічником для о. пароха, який потребував помочі в душпастирській праці по тяжкій операції і захорюванні на серце. По році Владика переніс о. Мартинкова на іншу парафію. За ним жалували вірні з парохом, бо помічник сповняв совісно свої обов'язки, відносився до настоятеля з пошаною; це ж був помічник з передвоєнним духовним вихованням, а не модерного типу. Того самого року зорганізовано церковний мішаний хор за п. С. Рурки і п. В. Смука. З початку дириґентом був С. Рурка, а від 1967 р. аж до цього часу є В. Смук. Хор добре зіспіваний і дисциплінований.

У 1967 р. відзначувано по цілій країні 100-річчя Канади. З цієї нагоди влаштовано в Монреалі світову виставу т.зв. ЕКСПО, на якій різні держави світу мали величаві будівлі — павільйони. Тоді то з Едмонтону виїхав до Монреалю на виступи танцювальний ансамбль української молоді зв. "Шумка". Парафіяльні організації Покрова ЛУКЖ і БУК поширили у 1967 р. свою культурно-освітню діяльність більш національного-канадського характеру.

В перших днях липня 1968 р. відбувся в Едмонтоні 9-ий Конгрес УКК, в якому взяли участь Його Блаженство Верховний Архиепископ і кардинал Йосиф Сліпий. Парафіяни брали участь в Конгресі і в усіх імпрезах. Верховний Архиепископ Йосиф відвідуючи церкви, вступив і до церкви Покрови та дивувався яким чином тут взялись намістні образи Ісуса Христа й Богоматері, мистецькі копії тих самих образів, які були в молитовниці Духовної семинарії у Львові. 15 грудня 1968 р. відзначувала наша єпархія 25-річчя єпископських свячень Владики Ніла. В цих ювілейних святкуваннях брали участь парафіяни церкви Покрови.

1969 рік був багатий в історичні знаменні події в житті Української Католицької Церкви: 1. 27 і 28 вересня ц.р. відбулось величаве торжество посвячення собору Св. Софії в Римі. З усіх сторін світу взяли масову участь в цих радісних великих торжествах вірні, священики і єпископи під проводом Його Блаженства Йосифа.

П'ять тисячна маса українських паломників вітала з ентузіязмом Його Святість Павла VI, який приніс мощі св. Климентія і поклав їх на престолі в соборі. Безпосередньо по торжествах посвячення Святої Софії відбувся IV Архиепископський Синод в днях 29 вересня — 4 жовтня 1969 Української Католицької Помісної Церкви. Цього року відзначуємо його другі роковини.

Слід згадати, що її парох о. Василь Чопей, був нетільки очевидцем, але й активним учасником посвячення собору Св. Софії. У тих великих радісних днях у Римі брала участь громада вірних з едмонтонської єпархії, зорганізована о. радником В. Тарнавським. Це найкращі хвилини в мойому житті, які я переживав в Римі, тепер ними живу, з ними лягаю спати і з ними рано встаю.

Того ж 1969 р. парафіяни церкви церкви Покрови висловили на "парафіяльних передсинодальних нарадах" свою опінію в резолюції:" в Українській Католицькій Церкві літургічною мовою має бути українська мова".

Завдяки наполегливій праці архітекта М. Фляка, голови шкільної ради при відділі КУК внеднано в міністерстві освіти навчання української мови від 7-ої кляси починаючи і в сепаратних і в публічних школах зі шкільним роком 1969/70. Тоді члени БУК з о. парохом відвідували по домах батьків та заохочували, щоб їхні діти вибрали українську мову як предмет навчання. Їхня акція вповні вдалася. Помимо сплати довгу парафія справила три фелони з стихарами, два комплети обрусів на престіл, пару дальматик, пилосос та інші речі.

По десять і пів роках душпастирської праці о. В. Чопея в парафії Покрова, прийшов 1970-ий рік, в якому 22-го лютого парафіяни вшанували гідно свого пароха з нагоди його 75-річчя життя, 45-річчя священичої служби у Христовому винограднику та його прощання з відходом у стан спочинку. "Жниво велике, а женців мало", тому о. Чопей, хоч знеможений з днем 1 травня 1970 р. почав помагати в душпастирській праці при катедрі св. Йосафата.

На місце о. Чопея прийшов з доручення Преосв. Ніла о. В. Волошин, ревний молодий священик, який за півтора року доконав вже багато та з'єднав собі прихильність усіх парафіян церкви Покрови. Його заходами куплено панікадило (павук) і покрито долівку в церкві гарним диваном. Одночасно о. В. Волошин звернув свою увагу на Рідну Школу, таку потрібну в кожній парафії. Тому заанґажував дві учительські сили, сестру-монахиню та учительку Небожук, які піднесли рівень навчання у Рідній школі. І за о. Чопея і за о. Волошина парафія сплачує точно довг сплатами визначеними банком. Церкву збудовано за заступництвом Пречистої Діви Марії, за великою поміччю в порадах і вказівках Владики Ніла та жертвенністю і трудами чесних парафіян.

Щасти й благослови Боже, парафію Покрова!

Парафіяльна статистика від 1951-71; хрещень (народин) — 348, вінчань: 79 і померлих: 79.

Голови параф. управи: 1. В. Муха, помер, 2. Г. Г. Конопацький, 3. Е. Кутний, 4. Г. Мидляк, 5. І. Чахащук (5 років), 6. І. Стеблик, 7. С. Антоський, 8. В. Данильчук.

Голови ЛУКЖ: 1. П. Посилюжний, 2. С. Кутний, більше разів і теперішня 1971 р., 3. Ю. Воловик, 4. Й. Масква, 5. Гринів, померла, 6. А, Прокоп, 7. Д. Іваськів, 8. Л. Каштан, 9. О. Биковська, 10. З. Зелена, 11. Р. Пазюк, 12. І Смук.

Голови БУК (від 1962 р.): 1. Е. Кутний, 2. П. Гринів, 3. Г. Мидляк, 4. І. Чамащук, 5. О. Колач, 6. І. Яніцький.

Будівельний комітет: 1. Е. Кутний — голова, 2. С. Масква, 3. М. Прокоп, 4. В. Кубрак, архітект, 5. Д. Биковський, будівничий, 6. кожночасний голова параф. управи.

Старші браття: 1. А. Голик, помер, 2. Й. Процьків, помер, 3. Г. Конопацький, 4. Й. Заруднець, 5. М. Яніцький.

Дяки: 1. Г. Форемський, 2. П. Козяк, 3. Д. Ониськів, 4. Д. Баглай, 5. В. Ониськів, Дириґент хору: В. Смук.

Екзекутива парафіяльної управи 1971 р.: 1. В. Данильчук, голова; 2. С. Антоський, секретар, 3. Д. Кубрак, скарбник.

Усуваємо

ревматичні, артретичні чи льомбеґо болі

ПЕРЕСТАНЬТЕ ТЕРПІТИ. ВІЗЬМІТЬ

"DELANO'S RELIEF" ТАБЛЕТКИ

ДЛЯ СКОРОГО ЗАСПОКОЄННЯ БОЛІВ
В продажі вже понад 60 років

"DELANO'S" таблетки допомагають тисячам людей, що терплять на ці хвороби, та усувають болі.

ЦІНА $3.50 ЗА КОРОБКУ 100 ШТУК

На пробу 16 штук таблеток за $0.75 і 20 ц. за поштову оплату.

The DELANO Co. Ltd.

Dept. 1869 F,
417 St. Peter Street
Montreal 125, P.Q.

Тільки справжній

Погляньте на помаранчеву і білу барилочку з окремою торговельною маркою... придбайте тільки найбільше вишукані оселедці, привезені з Голяндії. Ті без голов, молочні вуджені і посолені на морі, безпосередньо по ловлі, зберігають якість і смак, що їм нема рівня. Не розраховуйте на менше ніж на справжні, наполягайте на справжні голяндські оселедці. Пишіть: Jan K. Overweel Limited, 207 Queen's Quay West, Toronto 1, Ontario. за безплатною книжкою переписів, що зображують деякі найпопулярніші страви, Голяндські оселедці Jan K. Overweel Limited, 207 Queen's Quay West, Toronto 1, Ontario.

Holland Herring Fisheries Association
THE HAGUE — HOLLAND

Боннивил, Алберта: – відмітили 50-ліття подружжя п-ва Стефана і Марії Крук

Субота, 3-го липня цього року остане пропам'ятним днем для п-ва Стефана і Марії Крук з Боннивил, Алта. Того дня, стараниям родини, співпарафіян Боннивил і Айрон Ривер та приятелів, відзначували вони золотий ювілей їхнього подружжя. Добре сплановане, ювілейне торжество складалось з релігійної й бенкетової частини. О годині 7 вечером, у церкві Св. Івана Христителя в Айрон Ривер, Алта, місцевий парох відслужив в наміренні ювілятів благодарний молебень, після якого поблагословив ювілятів на дальші, щасливі літа подружого життя. Дружбами при благословенні були: Володимир Славута, брат ювілятки і Стефан Шарун, — дружками були: Анна Махній, сестра ювілятки з Монтреалу і Каролина Лисобей з Едмонтону.

Після релігійної частини, ювіляти і всі їхні гості в числі до 300 осіб, перейшли до парафіяльної залі в Айрон Ривер на ювілейний бенкет. Помолившись, всі засіли до обильно застелених столів. Посередині головного стола, перед ювілятами, пишався традиційний, крайовий коровай, який вдало спекли і вдекорували п-во Йосиф і Єва Гладуни.

Програмою бенкету по мистецьки проводив Бронислав Баран, переплітаючи поважні частини вечірки здоровим та будуючим гумором. Він також був програмовим промовцем, заподаючи й рисутнім точній життепис ювілятів, їхній житевий шлях та великий вклад доброї волі, труду і жертв п-ва Круків для розбудови рідної Церкви та культури рідного народу, почавши від 1930 р. на терені Айрон Риверу, а тепер у Боннивил.

З черги покликав майстер вечірки до слова Сестру Домініку Славута з Анкастер, Онтаріо. Вона у коротких, скромних, але дуже щирих словах підчеркнула доброту серця ювілятів, Стеана і Марії. Будучи бездітними, вони багато допомогли родині Славутів

Стефан і Марія Крук

у вихованні дітей та в інших потребах. За те наглядно благословить їх Бог довгим віком і всегдашною нагодою праці для Його слави і добра народу. Покликаний до слова о. парох, Дмитро Гнат, зокрема підчеркнув релігійність духа ювілятів, яких кличем життя все була засада: — „бути відданим Богу, Церкві й рідному народові. Тільки з Богом доб'ємося нашої правди і побіди." Своє слово закінчив промовець щирим привітом і ґратуляціями для ювілятів від себе, співпарафіян та всіх присутніх, бажаючи ювілятам ще прожити до діямантового - 75-літнього подружого ювілею та на многі літа, яких присуні побажали могутнім співом. Ряд промов завершив ювілят, Стеан Крук в імені своїм і дружини. Дрожачим голосом із зворушення дякував він всім за пам'ять, шану, участь в торжествах, привіти, дарунки і труди жіночих організацій Боннивил і Айрон Ривер, зокрема швагровій Єлисаветі Славута та Ксені Баран.

Після закінчення промов господар, вечірки, Бронислав Баран відчитав присутнім цілий ряд ґратуляційних і привітальних листів для достойних ювілятів. Надіслали їх: Губернатор Алберти Ґрант-Мак Ювен, прем'єр Гаррі Стром, провінційний посол округ и Боннивил Ромео Ля-Мот, Сестра Домініка Славута з Риму, Сестра Димитрія і Євгенія Лисобей з Едмонтону, Петро Кульматицький з Вернону Бр. Кол. Трофим Мартинюк, Леслі і Геня Махній з Монтреалу та Броник Масляник з Лос-Анджелес, Америка, п-во Ля-Пойнт, п-во Бон Шуа, п-во Ле-Мюр і Петро Козак з Боннивил, Алта.

Крім численних привітних листів достойні ювіляти одержали також численні і гарні дарунки. З Монтреалу від: — Володимира і дружини Махній, Анни Махній, Лесі і Андрія Махній, Івана і Олени Затильник та Боба Чабан. Крім того від родини, братів ювілятки Володимира і Василя, Славутів, від парафій Боннивил і Айрон Ривер, Івана і Анни Падлеских в Ст. Павль, від п-ва Гр. Балла, п-ва Мих. Чоллак, п-ва Солованюків, Анни Шостак і п-ва Ник. Баран в Боннивил, Алта.

73-літній ювілят Стефан Крук, син Івана і Анни Дячун, уродився дня, 14-го листопада 1898 р. в селі Стриївка Збаражського повіту, Західна Україна. Діточі й молодечі його літа не були веселі, бо на 5-тому році життя помер його батько і прийшов виростати під опікою матері і діда Ілька. На 18-ому році життя, у 1916 р. покликано ювілята до австрійської армії, звідки вдалось йому продістатись до кадри Укр. Січ. Стрільців у Пісочній. У рядах Січ. Стрільцв перейшов вн всю кровавy каманію за волю України в рр. 1918-1920. Вернувшись щасливо до рідного дому, пізнався і одружився з Марією Славута. Подружжя їх благословив о. Хамчук у місяці жовтні 1920 р. у парафії Киданці, Збаражського повту.

У погоні за кращою долею, а може й за пригодами, у 1927 р., ювілят, Стефан, еміґрує до Куби, з відки вертає по двох літах до рідної хати. У 1930 р. з дружиною, Марією, остаточно залишає рідний край-Україну — й виїзджає на сталий побут до Канади, де осідає на фармах в Айрон Ривер, Алта, де вже були осіли батьки ювілятки, родина Славутів. Рухлива вдача ювілята і тут не дає йому спокою і манить його попробувати долі робітника. Порадившись з дружиною, виїзджають до Вінніпеґу на роботи. Та це час господарчої кризи в Канаді, нелегко було дістати працю. Тому 1931 р. наші ювіляти вернули на свої фарми в Айрон Ривер, Алта, де солідно трудились до 1946 р. У тому році захотілось їм попробувати щастя у вирощуванні овочів, тому виїхали в долину Оканаґен — до Вернону в Бр. Колюмбії, де змагались за кращу долю до 1950 р. Цього року вертають знова до Айрон Ривер, Алта, де з шваґром Василем Славута купують до спілки загальний склеп стор — в місцевості Ля-Корі. З браку сил і здоровля на дальший змаг у 1962-му році перепродують ювіляти свою частину Василеві Славута і переходять доживати віку до міста Боннивил, Алта.

Ювілятка Марія Крук, з роду Славута, донька Романа і Теодозії з роду Білозір вродилась у Стриївських горах, Збаражського повіту в Зах. Україні, дня 29 січня 1903 р. Там провела діточі й молодечі літа, доки не злучила своєї долі з ювілятом, Стефаном на довічний шлюб.

Під сучасну пору, як колись в Айрон Ривер, достойні ювіляти душею і тілом віддані справі будови рідної Церкви „Зіслання Св. Духа" у Боннивил, Алта. Ювілятка працює як голова ЛУКЖ, а ювілят Стефан на кожній роботі, яку треба на час зробити. Дай Боже кожній нашій парафії таких відданих і вірних парафіян.

З нагоди так милого й успішного ювілейного торжества, 50-літні ювіляти, Стефан і Марія Крук, у глубокій вдячності для всіх учасників зложили 50.00 дол. на будову нової Церкви і 15.00 дол. на „УВісті" в Едмонтоні. Від заряду ювілейним торжеством також щирі спасибі всім за участь, привіти, дарунки і щирі добровільні труди, а достойним ювілятам щасти Боже дожити 75-літнього ювілею.

Учасник

З посвячення на «УВісті»

В суботу, 14 вересня п-во Степан і Марія Войтів запросили до себе своїх приятелів і знайомих з нагоди посвячення їхнього нового, 13 мешкального апартаменту в Едмонтоні. Акту посвячення довершив о. Кратко, парох церкви св. Миколая. Пізніше, підчас обіду, о. парох підкреслив у своєму слові, що посвячення нових будинків — це давній український звичай, що його на жаль забувають наші люди в Канаді. В імені приявних п. М. Варава склав сердечні ґратуляції господарям звертаючи увагу, що п-во Войтові є примірними парафіянами церкви св. Йосафата і беруть активну участь у громадському і національному житті. Якщо будемо міцні матеріяльно, з цього скористаємо всі: наша церква і наші національні установи. На заклик Ю. Шотила приявні склали 10.25 дол. на „УВісті", защо управа В-ва складає усім сердечну подяку.

Присутній

$20,000 Cash Bingo

Seventh Game $10,000

5th GAME - $2,000 -- 8 GAMES - $1,000

CASH CONSOLATION PRIZES

WED., NOV. 10, 1971

EDMONTON GARDENS — 8 P.M.

Admission $5.00 Reserved Seats

Tickets at: Box Office, McCauley Plaza - Lower Mall — All Woodwards Stores — Mikes — Hub Cigar — Ukrainian News — Killarney Drugs — Ole's Pipe Shop — Beverly Pharmacy — Danny's Service Station

Co-op Store, Abee, Alberta	Mike's Barber Shop, Lamont, Alberta	Krekotyn Store, Radway, Alberta
Ed's News, Fort Saskatchewan	Mike's Shoe Repair, 4911 - 50 Ave., Camrose	A. Kotyshyn, Two Hills, Alberta
Gulf Service, Calmar, Alberta	Corona Fruit Store, Vegreville, Alberta	Central Motors, Smoky Lake, Alberta

Sponsored by St. Josaphat's Men's Club — Proceeds in Aid of Building Fund

ПОДЯКА

Цією дорогою складаю найсердечнішу подяку всім людям доброї волі, які відвідували мене в лікарні, де я перебував півтора місяця. В першу чергу складаю сердечну подяку лікарям і медсестрам (норсам) за добру обслугу; о. пароховi Ю. Ковальському за відвідини мене з Найсвятішими Тайнами; о. радн. В. Чопеєві за відвідування мене щотижня; латинському священикові за Святе Причастя кожного ранку і всім людям, які відвідували мене в лікарні. Хай Господь, Ісус Христос благословить вас усіх своєю ласкою та всім добром.

Василь Карач

Річна передплата «У.В.» – тільки $5.00

Похорон бл. п. Оксани Кошман у Саскатуні

У суботу, 26 червня 1971 р. упокоїлася у Бозі бл. п. Оксана Кошман у домі для старців „Св. Йосифа" в Саскатуні, Саск. одна з найстарших парафіянок катедри св. Юрія, у 87-ому році свого трудящого життя. Прийшла вона на світ 25 квітня 1884 р. у селі Сеньків, пов. Заліщики і там провела свої молоді літа. Закінчивши народну школу допомагала своїм батькам Тамчакам у господарстві. Пізніше вийшла заміж за Миколу Кошмана і стали господарити на свому власному малому господарстві. В 1912 р. Микола Кошман виїхав до Канади на заробітки. Отже важко доводилось проживати молодій дружині без мужа з двома маленькими донями, передусім підчас першої світової війни, але надія на краще завтра додавала їй сили до боротьби з труднощами.

Закінчилась світова війна й Оксана виїхала з двома донями до Канади, до свого мужа Миколи до Содерленд, Саск., де він придбав уже хату і мав свою шевську робітню. І знов молоде подружжя зажило гарно щасливим життям. Їхня родина збільшилась ще двома донями-близнятками. Але прийшла господарська криза і настали тяжкі часи, бо не було праці. Отже довелось залишати Содерленд і переїхали до Прудгом, а по кількох роках до Кадворт. Всі чотири доні вийшли заміж і здавалось, що жити стало легше. Але несподівано помер у 1947 р. чоловік Микола в 64 році життя.

Похоронивши свого чоловіка в Саскатуні Оксана перейшла жити до своєї старшої доньки Марії Геврик, яка щиро опікулась своєю матірю з своїм чоловіком Миколою. Мама відвідувала теж три свої інші заміжні доні: молодшу в Онтеро а дві наймолодші, у Британській Колюмбії. Бл. п. Оксана з цілою родиною були дуже діяльними членами парафії св. Юрія в Саскатуні, активною членкинею ЛУКЖ. За свої прегарні вишивки та писанки здобувала дуже часто нагороди на виставках ЛУКЖ. В 1960 р. занедужала важко, мусіла піддатись операції, що прикувала її на постійне до крісла. По 10-ох роках побуту в любої доні і зятя пішла вдруге до лікарні, а звідтіля вже до дому старців, де по трьох місяцях закінчила своє правдиво християнське життя. Її оплакують чотири доні з чоловіками, 12 внуків і 10 правнуків.

У вівторок 29 червня о. В. Івашко відправив в катедрі св. Юрія панахиду за душу бл. п. Оксани, а в середу 30 червня св. Літургію при виповненій церкві вірними, які прийшли віддати поклін Покійній, що здобула собі загальну пошану і любов своїм примірним, християнським життям, добрими ділами і дуже гарними вишивками та писанками, що прикрашують нині єпархіяльний музей у Саскатуні. Старші членкині ЛУКЖ вшанували заслужену членкиню, бл. п. Оксану, своєю участю і на панахиді і підчас похоронних богослужень ставши з горіючими свічками біля домовини Покійної. Теплим словом попращав Покійну о. В. Івашко українською мовою, а о. Р. Лужний англійською мовою підкреслюючи її добрі діла та прохаючи молитов за її душу. Тлінні останки Покійної спочили на католицькому цвинтарі. По похоронах учасники вернулись до залі катедрального храму св. Юрія на поминальний обід, що його підготовили пані з ЛУКЖ на прохання доньки Марії Геврик, теж довголітньої голови відділу ЛУКЖ та її активної членкині.

По обіді о. В. Івашко згадав ще раз коротким словом про Покійну Оксану, візвав дітей і внуків іти слідами своєї Мами і бабуні, подякував учасникам похорону за численну участь і молитви за спокій її душі. В імені родини склав подяку оо. Івашкові і Лужному п. Петро Колишір за похоронні богослуження, слова потіхи і розради; дякові В. Смицюкові за спів підчас похорону, членкиням ЛУКЖ за участь з світлом

бл. п. Оксана Кошман

підчас панахиди, паням за підготову обіду, парафіянам за те, що несли домовину Покійної, всім учасникам похорону за останню прислугу і похоронному заведенні „Мекейс Фюнерал" за совісну обслугу. Похоронний обід закінчено відспіванням „Достой н о єсть" і „Вічна Її пам'ять"! Родина Покійної склала 15 дол. на „УВісті", за що складаємо їй нашу щиру подяку, а душу Покійної хай Господь Бог поселить у своєї оселі. В. Їй пам'ять.

ПОДЯКА

Опечалені важким горем по втраті любої нашої мами, бабуні і прабабуні складаємо нашу щиру подяку оо. В. Івашкові та Р. Лужному за похоронні відправи і слова потіхи та прощання, о. Олійникові за відвідини бл. п. Оксани в лікарні і в дома підчас недуги, дякові В. Смицюкові за спів підчас похоронів, усім людям доброї волі за жертви на Служби Божі і за квіти, паням з ЛУКЖ за вшанування Покійної зі світлом і за приготування поминального обіду, панам за те, що несли домовину Покійної нашої мами і всім тим, які причинились до звеличання похорону. Нехай Всевишній нагородить вас усіх за ваші добрі діла, а ми будемо пам'ятати за вас у наших молитвах.

Доні з мужами, внуки і правнуки

Стримайте свербіння — прочистьте скіру!

Пощо безпомічно крутитися і переносити тортури свербіння?

Elik's масть на екзему ч. 5

показалося успішною в багатьох тисячах випадків зовнішнього **поіритування скіри,** особливо при:

екземі
псоріязіс
ріньґворм
отруйному блющеві
атлетичній стопі

та в багатьох других скірних висипках.

Її лагідні складники приносять полегшу при поіритованні і зачервенінні скіри, помагаючи самій природі вилікувати недомагання скіри.

Ціни: $2.50, $3.50, $11.00

Ч. 5 здержить навіть найбільш докучливе свербіння майже відразу — скіра гоїться скоро.

ELIK'S PRESCRIPTION DRUG STORE
Dept. UN
222-20 St. W., Saskatoon, Saskatchewan

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА

MARKET DRUGS LTD.

через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

КУПІТЬ ГАРНИЙ РІЗДВЯНИЙ ДАРУНОК

нову куховарську книжку

(англійською мовою)

Вже можна набути куховарську книжку другого відділу ЛУКЖ катедральної парафії св. Иосафата.

"FAVORITE RECIPES"
Ціна: 2.00 дол.

Замовлення приймають:
UKRAINIAN NEWS
10967 - 97 St., Edmonton 17, Alberta

Український вечір в німецькому ресторані!

КОЖНОГО ЧЕТВЕРГА, від 8-ої години вечора в ресторані „Гофбройгавс" будуть подавати українські страви.

Того вечора в ресторані українська оркестра буде приґравати українські мелодії, а ансамбль українського танцю **„КОБЗАР"** буде танцювати українські танці.

Очевидно, що, на бажання, можна буде дістати і всі німецькі та канадські страви, що їх ресторан подає щодня.

HOFBRÄUHAUS

Tel.: 422-1742

10209 - 97 St., Edmonton

НА ПРОДАЖ РІЗДВЯНІ КАРТКИ

Зайдіть або напишіть до „Українських Вістей" **(UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alberta)** по гарні різдвяні картки:

- **16 українських карток — $1.75**
- **18 українських карток — $1.75**
- **21 українських карток — $2.00**
- **21 англійських карток — $1.50**

Картки висилаємо тільки тим, хто із замовленням пришле гроші.

Закресліть зверху, **котрих** карток бажаєте і вишліть нам:

NAME ....

ADDRESS ....

....